

gatul României (Statistica Pădurilor Statului, 1900), care prezintă exclusiv date statistice, sub formă tabelară, în cele 240 de pagini, lucrarea de față (Statistica pădurilor statului, 1907) conține principalele date statistice centralizate la nivelul țării, pe județe, împreună cu o analiză și interpretare a acestora.

În prima parte, intitulată „Statistica generală”, sunt prezentate și analizate o serie de date statistice privind întregul fond forestier al țării: suprafața pădurilor pe județe, suprafața pădurilor pe categorii de proprietate, procentul de pădure pe județe, suprafața de pădure pe cap de locuitor la nivel de județ etc.

În partea a doua sunt prezentate cadrul fizico-geografic al țării (geologia, relieful, sistemul hidrografic, clima și vânturile), în relație cu fondul forestier, și speciile de arbori și arbuști prezenți în flora forestieră a țării. În descrierea principalelor specii forestiere sunt prezentate, pe lângă denumirile științifică și populară, și elemente de recunoaștere și de răspândire, pentru informarea și instruirea personalului silvic și a tuturor celor interesați. Deși raportat la cunoștințele din ziua de azi, se constată unele confuzii și erori de încadrare taxonomică a unor specii, prezentarea este foarte utilă din perspectiva cunoașterii florei și vegetației forestiere.

În ultima parte a lucrării sunt prezentate o serie de informații statistice referitoare la pădurile propriu-zise (fără goluri) din domeniul public al statului (918 825 ha), pentru care au fost disponibile date și informații mai detaliate. Sunt prezentate și discutate date privind compoziția arboretelor, repartitia pădurilor pe specii și pe județe, suprafața și ponderea principalelor grupe de specii – rășinoase, evercinee și fag – pe județe, suprafața și ponderea arboretelor pure și amestecate pe județe, regimurile și tratamentele aplicate în pădurile Statului și suprafețele de pădure aferente fiecăruia.

Este interesant de reținut că până la nivelul anului 1905 numai 22,7% (208.984,95 ha) din suprafața pădurilor din domeniul public al statului fusese parcursă cu lucrări de exploatare, suprafața pădurilor neexploatate vreodată fiind de 709.840 de ha. În ceea ce privește regimul de gospodărire a pădurilor exploatare, 33,6% au fost tratate în crâng simplu, 34,1% în crâng compus și 32,3% în regim de co-

dru. În acest din urmă regim se aplicau 3 tratamente: codru regulat cu regenerare naturală (4,5%), codru cu tăieri rase (4,7%) și codru grădinarit (23,1%).

Elaborarea statisticii forestiere de către autoritatea publică pentru păduri avea în vedere colectarea „tuturor datelor relative la avuția păduroasă a Statului” și realizarea „unei serii de lucrări, cari vor avea de scop să se completeze una pe alta și se vor ține la curent cu cea mai mare precizie de silvicultorii Statului, aducându-se de fiecare îndreptărire temeinice ce vor avea de făcut”. Este de datoria noastră, a tuturor celor care ne îngrijim de soarta pădurilor țării, să continuăm munca înaintașilor de inventariere a resurselor forestiere ale țării și de a utiliza acest instrument pentru gestionarea durabilă și protecția pădurii românești.

Abstract. Statistics of state forests (1907). Under the journal' heading Restituiri it is reproduced the paper Statistica Pădurilor Statului/Statistics of State Forests elaborated in 1906 by the Ministry of Agriculture. It is the second paper of this type, after the one elaborated in 1899, and presents the state of forests on the Kingdom of Romania inside the borders from the end of the 19th century and beginning 20th century. In contrast to the first inventory of forests that presents exclusively statistical data, with tables, in 240 pages, the present paper contains data presented at the country and counties levels, accompanied by an analysis and an interpretation of these data. In the first part of the paper, entitled General Statistics, there are presented and analysed a series of data concerning the entire forest area of the Kingdom of Romania. In the second part there are presented the environmental framework of the country (geology, relief, hydrographic system, climate, winds) in relation to the forests, and tree species and shrubs that are present in forest flora of the country. In the third part of the paper there are presented statistical data regarding state owned forests (918 825 ha) for which there were available detailed data and information.

Author. Iovu-Adrian Biriș - University of Agronomic Sciences and Veterinary Medicine, Bucharest.

Statistica generală

Suprafața

În anul 1899, când s'a făcut prima noastră statistică forestieră, s-a constatat că România posedă o suprafață păduroasă de 2.774.048 hectare și anume:

Pădurile Statului cu goluri cu tot.....	1.085.033 hectare
Comunelor și Stab. Publice.....	125.986 »
Domeniului Coroanei.....	70.188 »
Particulare.....	1.492.841 »
Total	2.774.048 hectare

Întinderea aproximativă a locurilor goale din pădurile Statului s-a găsit atunci de 163389 hectare, astfel că restul de 921.644 ha., reprezintă suprafața împădurită propriu zisă. Așa fiind, întregul domeniu forestier al Statului era socotit la 1.085.033 hectare, și anume:

Pădure curată.....	921.644 hectare
Poeni și goluri.....	163.389 »
Total	1.085.033 hectare

Cu prilejul expozițiunii generale române din anul acesta, în scopul de a se pune în evidență rezultatul muncii naționale în timp de 40 ani (1866—1906) de rodnică Domnie a primului Rege al României Carol I, Ministerul Domeniilor a luat măsuri pentru a se revizui și complecta datele statistice referitoare la pădurile Statului, rezervându-și dreptul a face același lucru în anii următori și pentru pădurile particulare, lucrare care va necesită, negreșit, un timp mai îndelungat.

După cum se poate vedea din tabloul recapitulativ, aci anexat, privitor la situațiunea pădurilor Statului din diferitele județe ale țării pe ziua de 1 Aprilie 1905, întinderea lor totală este de 1.065.528,70 hectare, din cari:

Pădure propriu zisă.....	918.825,49 hectare
Poeni și goluri	146.703,21 »
Total	1.065.528,70 hectare

Suprafața împădurită, comparativ cu întregul domeniu forestier al Statului, reprezintă, deci, un procent de 86,2%, iar golurile de 13,8%.

În 1899 se găsisse că aceste din urmă alcătuiau un procent de 15%, de unde o diferență de 1.2%.

Comparând întinderea pădurilor Statului, cu goluri cu tot, după statistica din 1899, cu cea găsită actualmente, constatăm un minus de 19.504,30 hectare.

În adevăr în 1899 domeniul forestier al Statului eră de 1.085.033,00 hectare.

La 1 Aprilie 1905 s'a găsit de.....1.065.528,70 »

asa dar mai puțin cu.....19.504,30 hect.

Această diferență în minus provine, pe deoparte, din cauza unei mai precise evaluări a suprafețelor pădurilor Statului datorită ulterioarelor măsurători făcute de către agenții silvici; iar pe de alta din pricina defrișărilor câtorva masive forestiere din Dobrogea, în vederea împroprietăririi veteranilor, precum și din cauza luării de către ape a unora din zăvoaiele aflătoare pe malurile râurilor.

Dacă considerăm însă numai suprafața pădurilor propriu zise, care în 1899 s'a găsit de 921.644 hect, iar în 1905 de 918.825,49 hect. constatăm o deosebire de 2.818,51 hect.

Iar dacă avem în vedere numai întinderea golurilor, cari în

1899 erau de.....163.389,00 hect.

și în 1905 numai de..... 146 703,21 »

diferența în chestiune este de 16.685,79 hect.

Ceeace ne dovedește că, relativ cu starea anterioară, suprafața poenilor sa constatat mai mică cu 10,2%, pe când întinderea împădurită numai cu 0,3%.

Împuținarea golurilor se datorește și faptului împăduririlor practicate în urmă.

După datele din statistica actuală privitoare la pădurile Statului, și considerând ca bune, până la verificarea lor, cele din 1899 privitoare la suprafața pădurilor aparținând celorlalte naturi de proprietari, rezultă că întinderea totală a fondului forestier al României este de 2.755.755,70 hect. astfel repartizate :

Pădurile Statului cu goluri cu tot	1.065.528,70 ha	= 38,8%
» Comunelor și stab. publice	125.985 »	= 4,5 »
» Domeniului Coroanei	71.401 »	= 2,5 »
» Particularilor	1.492.841 »	=54,2 »
Total	2.755.755,70 Ha.	= 100

Cifrele referitoare la pădurile Domeniului Coroanei ni s'a procurat de către Administrația respectivă; iar acele relative la domeniul forestier al Comunelor, Stabilimentelor publice și Particularilor s'au luat din statistica din 1899. (Eforia Spitalelor Civile din București dispune, în momentul de față, de un fond forestier consistând din 116 păduri cu o suprafață totală de 6.940 Ha. goluri și 64.497 ha pădure propriu zisă, iar Epitropia casei Spitalelor și Ospiciilor Sf. Spiridon din Iași, posedă 48 păduri în Moldova și 2 în Basarabia a căror suprafață totală este de 23043,95 ha.

Raportând suprafața întregului nostru domeniu forestier la întinderea teritorială a României, care este de 13.135.300 Ha. găsim că procentul de împădurire al țării este de aproape 21%. Adevăratul procent nu se va putea însă determina cu precizie decât atunci când se va termina revizuirea statisticeii pădurilor particularilor, când vom dispune și noi de un cadastru fonciar, ceea ce actualmente ne lipsește, sau atunci când toate pădurile țării vor fi ridicate în plan și amenajate.

Din cuprinsul tabloului No. 1 ce urmează, rezultă că Statul posedă cele mai puține păduri în Județul Dorohoiu, a căror suprafață de 5.119,20 Ha. reprezintă abia un procent de 0,4% din întinderea tuturor pădurilor din țară, iar cele mai multe în județul Neamțu cu 147.054,35 Ha. sau 13,8%.

Județele în cari Statul posedă mai puțin de 10.000 hectare, în cari intră și golurile, sunt următoarele:

Jud. Dorohoiu cu 5.119,20 ha sau 0,4%	Jud. Roman cu 6.460 Ha sau 0,6%
» Covurluiu » 6.220,53 » » 0,6%	» Botoșani cu 8.070 » » 0,6%
» Brăila » 6.557,03 ha sau 0,6%	» Vaslui cu 9.747,22 » » 0,9%

El este cel mai mare proprietar în :

Jud. Neamțu cu 147.084,86 Ha sau 13,8%	Jud. Argeș cu 66.097,83 Ha sau 6,3%
» Tulcea cu 99.812,78 ha sau 9,4%	» Bacău cu 62.808,97 ha sau 5,9 %
» Muscel cu 73.487,81 ha sau 6,9%	» Vâlcea cu 51.794,71 ha sau 4,9%

În restul celorlalte 20 județe întinderea pădurilor în chestiune variază de la 10.000-50.000 hectare.

Cea mai mică suprafață de goluri, netrecând peste 1000 hectare, se găsește în pădurile situate în județele :

Brăila cu 127,13 Ha. sau 0,09% din totalul golurilor (146.703,21 ha.)
Vaslui » 714,34 » » 0,5 » » » »
Roman » 744 » » 0,5 » » » »
Dorohoiu » 782 » » 0,5 » » » »

TABLOU No. 1
ÎNTINDEREA PĂDURILOR ÎN ROMANIA
Repartițiunea lor pe județe și după natura proprietarilor respectivi

Județul	Suprafața pădurilor statului													
	Păduri (ha)	La sută din suprafața păduroasă	Poeni (ha)	La sută din suprafața totală a pădurilor	Total (ha)	La sută din suprafața totală	Pădurile Domeniului Coroanei (ha)	La sută din totalul lor	Pădurile comunelor și stăb. Publice (ha)	La sută din totalul lor	Păduri particulare (ha)	La sută din totalul lor	Întinderea totală a pădurilor din județ (ha)	La sută din total
Argeș	54.979,57	6.0	11.718,26	8.0	66.697,83	6.3	-	-	17.163	13.6	60.065	4.0	143.925,83	5.4
Bacău	57.862,60	6.3	5.006,37	3.4	62.868,97	5.9	-	-	7.012	5.5	136.325	9.1	206.205,97	7.4
Botoșani	6.892,57	0.7	1.178,13	0.8	8.070,7	0.7	-	-	637	0.5	40.261	2.7	48.968,70	1.9
Brăila	6.429,90	0.7	127,13	0.09	6.557,03	0.6	464	0,6	653	0.5	1.418	0.1	9.092,03	0.4
Buzău	33.835,16	3.7	3.005,08	2.1	36.840,24	3.4	-	-	1.940	1.5	66.519	4.4	105.299,24	3.9
Constanța	21.264,87	2.4	5.232,07	3.6	26.496,94	2.6	-	-	6.386	5.0	86	—	32.968,94	1.3
Covurlui	3.970,89	0.5	2.249,64	1.5	6.220,53	0.6	-	-	-	—	22.845	1.6	29.065,53	1.1
Dâmbovița	39.734,74	4.4	6.681,91	4.6	46.416,65	4.4	-	-	3.776	3.0	61.000	4.0	111.192,65	4.1
Dolj	28.993,37	3.2	10.629,03	7.2	39.622,4	3.7	4.747	6,6	4.995	3.9	25.000	1.7	74.364,40	2.8
Dorohoiu	4.337,20	0.6	782	0.5	5.119,2	0.4	-	-	2.806	2.2	29.815	1.9	37.790,20	1.4
Fălciu	9.971,99	1.1	1.632,18	1.1	11.604,17	1.0	-	-	717	0.5	13.182	0.8	25.503,17	0.9
Gorj	40.798,74	4.5	4.835,79	3.3	45.634,53	4.3	-	-	5.763	4.5	180.000	12.0	231.397,53	8.4
Ialomița	8.771,01	0.9	2.384	1.6	11.155,01	1.0	-	-	1.230	0.9	8.688	0.6	21.079,01	0.7
Iași	16.116,93	1.8	1.349,27	0.9	17.466,2	1.6	-	-	1.557	1.2	27.069	1.8	46.092,20	1.7
Ilfov	22.514,18	2.4	4.720,71	3.2	27.234,89	2.5	2.287	3,2	2.735	2.1	17.539	1.2	49.795,89	1.8
Mehedinti	31.432,04	3.5	10.877,22	7.4	42.309,26	4.0	-	-	2.293	1.8	92.000	16.2	136.602,26	4.9
Muscel	59.851,36	6.6	13.586,45	9.3	73.437,81	0.9	-	-	2.370	1.8	71.630	14.8	147.437,81	5.3
Neamțu	138.123,85	15.1	9.530,50	6.6	14.7654,4	13.8	13.185	18,4	1.600	1.2	50.592	3.7	213.031,35	7.8
Olt	8.343,11	0.9	3.127,82	2.1	11.470,93	1.1	-	-	1.345	1.1	22.000	1.4	34.815,93	1.2

Prahova	35.252,82	3.8	6.869,93	4.7	42.122,75	3.8	3.852	5,5	28.816	22.9	50.224	3.4	125.044,75	4.4
Putna	27.257	2.2	2.865,18	1.9	30.122,18	2,9	-	-	3.623	2.9	100.585	7.2	140.330,18	5.1
R.-Sărat	16.507,38	1.8	2.354,87	1.6	18.862,25	1.9	162	0,3	735	0.7	42.351	2.9	62.110,25	2.2
Roman	5.716	0.7	744	0.5	6.460	0.6	-	-	3.341	2.7	24.325	1.6	34.126	1.2
Roma- nați	10.913,88	1.3	3.342,11	2.3	14.255,99	1.4	-	-	4.425	3.6	10.000	0.6	28.680,99	1.0
Sucea- va	32.218,29	3.6	2.558	1.7	34.776,29	3.4	41672	58,3	81	0.1	78.149	4.9	149.078,29	5.4
Tecuciu	9.229	1.0	1.261	0.8	10.490	1.0	-	-	123	0.2	24.777	1.7	35.460	1.2
Teleor- man	8.929,84	0.9	3.611,75	2.5	12.541,59	1,1	-	-	1.589	1.3	9.816	0.6	23.946,59	0.8
Tulcea	88.192,94	9.6	1.1619,84	7.9	99.812,78	9.4	-	-	9.135	7.3	662	-	109.609,78	3.9
Tutova	9.579	1.0	2.066	1.4	11.645	1.1	-	-	1.014	0.9	23.396	1.6	36.055	1.3
Vaslui	9.032,88	1.0	714,34	0.5	9.747,22	0.9	5032	7,1	3.989	3.2	23.909	1.6	42.677,22	1.6
Vâlcea	45.350,15	4.9	6.444,56	4.9	51.794,71	4.9	-	-	1.515	1.3	161.000	10.8	214.309,71	7.8
Vlașca	26.352,23	2.9	3.598,07	2.6	29.950,3	2.8	-	-	2.535	2.1	16.613	1.1	49098,30	1.7

iar județele în cari masivele forestiere conțin poeni și goluri în întindere totală de peste 10000 hectare sunt:

Județul Dolj	cu	10.629,03	Ha.	sau	7.2%
» Mehedinți	»	10.877,22	»	»	7.4 »
» Tulcea	»	11.619,84	»	»	7.9 »
» Argeș	»	11.718,26	»	»	8.0 »
» Muscel	»	13.586,45	»	»	9.3 »
Total		58.430,80	Ha.	sau	39.8%

În tabloul No. 2 se poate vedea cari sunt pădurile Statului cu o suprafață mai mare de 5000 hect., în ce județe se află situate și din ce specii sunt compuse.

TABLOU No. 2
PĂDURILE STATULUI CU O SUPRAFAȚA PADUROASĂ MAI MARE DE 5000
HECTARE

PADU- REI	NUMIREA			SUPRAFATA						Compozițiunea masivelor
	JUDE- ȚULUI	OCO LU- LUI SIL VIC	REGIUNEI SILVICE	GOLURILOR		PĂDUROA SĂ (exploatăată și neexploatăată)		Totală (goluri, pădure exploatăată și neexploatăată)		
				H.	AR.	H.	AR.	H.	AR.	
Babadag	Tulcea	Baba- dag	X	737	44	5.267	56	6.005		Stejar 6/10, carpin 2/10, alte foioase 2/10
Balabanc ea- Țiganca	Tulcea	Cerna	X	40	—	6.950	—	6.990	—	Stejar 7/10, teiu 2/10, alte foioase 1/10
Berevo- iești- Ungureni	Muscel	Ani- noasa	VII	269	—	14.15	—	14.427	—	Fag 7/10, rășinoase 0,5/10, stejar 0,5/10, alte 2/10
Breșnița	Mehe- dinți	Malo- văț	IX	4.795	—	8.877	—	13.672	—	Dif. sp. de stejar 5/10, fag 1/10, alte foioase 4/10
Buhalnița	Neamț	Regina Elisabe- ta	II	2.000	—	9.396	20	11.390	20	Rășinoase 7,5/10, fag 2/10, alte 0,5/10
Cașinul Corpul Mare	Bacău	M ^{tirea} Cașin	II	619	—	17.98	—	18.600	—	Fag 5/10, rășinoase 4/10, alte foioase 1/10
Căpăța- nenii cu munții	Argeș	Radu- Negru	VII	2.600	—	5.710	—	8.340	—	Fag 6/10, rășinoase 3/10, alte foioase 1/10
Ceamur- lia de sus	Tulcea	Casim- cea	X	1.382	—	8.068	—	9.450	—	Stejar 5/10, alte foioase 5/10
Corbii Mușetești (Munții)	Muscel	Corbi	VII	3.206	05	6.125	44	9.331	49	Rășinoase 5/10, fag 4/10, alte 1/10
Cotmea- na	Argeș	Cot- meanca	VII	2.960	02	7.849	31	10.809	93	Dif. sp. de stejar 6/10, fag 2/10, alte foioase 2/10
Crăcă- oani Mocirla	Neamț	Văratice	II	432	—	5.392	43	5.824	43	Rășinoase 7,5/10, fag 2/10, alte foioase 0,5/10
Cutu Vânătorii	Neamț	Calu lapa	II	458	—	5.736	—	6.194	—	Rășinoase 4/10, fag 2/10, alte foioase 4/10
Galu	Neamț	Pipirig	II	580	—	6.132	—	6.712	—	Rășinoase 9/10, fag 1/10
Înconț. Mrei Neamțu Trupul mare	Neamț	Pipirig	II	810	—	8.310	—	9.120	—	Brad 5/10, fag 5/10
Jiblea cu munții	Argeș	Jiblea	VIII	295	65	4.879	89	5.175	54	Gorun 4/10, fag 4/10, rășinoase 1/10, alte 1/10

Lucășești	Bacău	Lucășești	II	1.200	—	9.497	—	10.697	--	Rășinoase 6/10, fag 3/10, alte 1/10
Mera-Schitu Măgura Răiutu	Putna	Bolotești	IV	624	—	5.424	—	6.048	—	Gorun 4/10, fag 4/10, alte 2/10
Pipirig	Neamț	Pipirig	II	1.025	—	12.14	—	13.171	—	Fag 6/10, rășinoase 4/10
Popa Șetu Cârligele (Munte)	Muscel	Corbi	VII	1.052	35	6.191	15	6.223	50	Fag 7/10, rășinoase 2/10, alte foioase 1/10
Porceni	Gorj	Tismana	IX	46	50	5.677	96	5.724	46	Fag 4/10, gorun 3/10, rășinoase 2/10, alte 1/10
Sălătrucu	Argeș	Jiblea	VIII	653	99	8.488	79	9.142	78	Fag 6/10, rășinoase 3/10, alte foioase 1/10
Schitu Frumoasa	Bacău	Lucășești	II	165	—	8.207	--	8.372	--	Rășinoase 5/10, fag 4/10, alte foioase 1/10
Soveja	Putna	Soveja	IV	466	—	7.641	50	8.107	50	Fag 5/10, rășinoase 4/10, alte foioase 1/10
Tarcău	Neamț	Regina Elisabeta	II	450	—	30.40	-	30.857	--	Rășinoase 8/10, fag 1/10, alte foioase 1/10
Tazlău	Neamț	Calu Iapa	II	480	—	19.34	-	19.820	--	Rășinoase 6/10, fag 1/10, garnita 1/10, alte 1/10
Vaduri	Neamț	Vaduri	II	387	—	7.5	-	7.979	--	Fag 5/10, rășinoase 3/10, alte foioase 2/10
Total				27.71	60	24	23	268.189	83	
				4		0.4				
						75				

Tabloul No. 1 ne mai arată dacă reprezentăm cu 100 totalitatea pădurilor ce acoper teritoriul României, județul Gorj cu 8.4% este cel mai împădurit din țară, după care urmează județul Neamțu și Vâlcea cu câte un procent de 7.8%, Bacău cu 7.1%, Argeș și Suceava cu câte 5.4%, Muscel cu 5.3%, Putna cu 5.1% ca să nu vorbim decât despre cele cu un procent superior de 5%, și din potrivă cele cu mai puține masive forestiere, adică al căror procent nu atinge nici măcar 1%, sunt județele: Brăila cu 0.4%, Ialomița cu 0.7%, Teleorman cu 0.8% și Fălciu cu 0.9%.

Domeniul Coroanei posedă suprafața cea mai mare de păduri în județul Suceava anume 41.672 hectare, ceace revine la 58.3% din totalul pădurilor sale (71.101 Ha.), adică mai mult de jumătate, și cea mai mică întindere în județul Râmnicu-Sărat. 162 Ha. sau 0.3%.

Comunele și Stabilimentele publice dispun, în județul Prahova, de întinderea cea mai mare de păduri reprezentând un procent de 22.9%, după care urmează județul Argeș cu 13.6% și județul Tulcea cu 7.3%. În districtul Covurluii nu posedă nici o pădure, în județul Suceava un procent abia de 0.1%, în județul Tecuciu de 0.2%, în Botoșani, Brăila și Fălciu de 0.5%, în R.-Sărat de 0.7%, iar în județele Ialomița și Tutova de 0.9%.

Pădurile particulare, după statistica din 1899, sunt cele mai bine reprezentate în județul Gorj, unde alcătuiesc un procent de 12%; în județul Vâlcea de 10.8%; în județul Bacău de 9.1% și în județul Putna de 7.2%.

În județul Constanța nu există decât 86 Ha., păduri particulare. În județul Tulcea ele alcătuiesc abia un procent de 0.04 % în județul Brăila de 0.1%, în județele Romanai, Teleorman și Ialomița de 0.6%, în județul Fălciu de 0.8% în Vlașca de 1.1%, iar în județul Covurluii de 1.6%.

După datele provizorii relativ la mișcarea populației României, publicate de Serviciul Statisticii generale din Ministerul Agriculturii, rezultă că la finele anului 1904 în Regatul român se află un număr de 6.392.273 locuitori.

Suprafața teritoriului țării dupe calculele Creditului funciar rural fiind de 13.135.300 hectare*), pe un kilometru pătrat sau pe 100 hectare de teritoriu se află 48.6 locuitori.

Pe de altă parte domeniul nostru forestier fiind de 2.755.755,70 hectare urmează că în termen mediu, pe fiecare hectar, se găsește o întindere păduroasă de 21 arii în cifră rotundă (exact. 20.97 arii).

Raportând întinderea totală a pădurilor aparținând diferitelor naturi de proprietari la întreaga populație a țării, găsim ca pentru fiecare locuitor revine o suprafață păduroasă de 43.1 arii.

Așa fiind dacă clasificăm județele după numărul locuitorilor aflați pe km. p. constatăm că județul Vâlcea reprezintă aproape densitatea medie a populației țării, de oarece pe 100 hectare de teritoriu se află 48.1 locuitori.

Densitatea cea mai mare a populației, după cum se poate vedea din tabloul No. 3, se află în județul Ilfov cu 99 locuitori la sută hectare din teritoriul său, după care, în ordine descrescândă, urmează județul Prahova cu 71, Dâmbovița cu 66, Iași cu 65 locuitori și așa mai departe.

*) Statistica agricolă pe anul 1904 publicată în "Monitorul Oficial" No. 235 din 20 Ianuarie 1905

TABLOU No. 3
PROPORȚIUNEA PĂDURILOR FAȚĂ CU NUMĂRUL LOCUITORILOR ȘI INTINDEREA FIECĂRUI JUDEȚ

Numirea județului	Suprafața		Proporția la % din suprf. Teritoriului	Populațiunea în 1904		Pe un km. p. de teritoriu	Suprafața pădurilor pe cap de locuitor	No. Curent	Clasarea județelor după suprafața lor păduroasă		Proporțiunea la %	No. Curent	Clasarea județelor după no. locuitorilor pe km.p.		Clasarea județelor după suprafața paduroasă ce revine unui locuitor	Suprf. Pădurilor pe cap de locuitor
	Județ -Ha-	Pădurilor din județ -Ha-		Pe județ												
Argeș	443.500	143.925,83	32,4	221.484	45	0,65	1	Neamțu	53,2	1	Ilfov	99	1	Neamțu	1,33	
Bacău	397.800	206.205,97	51,8	208.242	52	0,99	2	Bacău	51,8	2	Prahova	71	2	Gorjii	1,26	
Botoșani	314.800	48.968,70	15,5	183.205	58	0,27	3	Valcea	50,5	3	Dâmbovița	66	3	Muscel	1,19	
Brăila	425.800	9.092,03	2,0	158.074	36	0,06	4	Muscel	49,9	4	Iasi	65	4	Suceava	1,07	
Buzău	486.300	105.299,24	21,6	239.279	49	0,44	5	Gorjii	49,2	5	Dorohoiu	61	5	Vâlcea	1,05	
Constanța	691.000	32.968,94	4,7	156.209	22	0,21	6	Suceava	43,7	6	Doljii	59	6	Bacău	0,99	
Covurlui	296.100	29.065,53	9,8	153.279	52	0,19	7	Putna	43,2	7	Botoșani	58	7	Putna	0,88	
Dâmbovița	345.600	111.192,65	32,1	229.982	66	0,48	8	Argeș	32,4	8	Roman	56	8	Tulcea	0,77	
Dolj	656.500	74.364,40	11,3	388.281	59	0,19	9	Dâmbovița	32,1	9	Teleorman	55	9	Argeș	0,65	
Dorohoiu	282.200	37.790,20	13,4	172.281	61	0,21	10	Mehedinți	27,7	10	Mehedinți	54	10	Mehedinți	0,51	
Fălciu	220.800	25.503,17	11,5	101.561	46	0,25	11	Prahova	26,8	11	Olt	54	11	Dâmbovița	0,48	
Gorj	409.800	231.397,53	49,2	182.409	39	1,26	12	Buzău	21,6	12	Bacău	52	12	Buzău	0,44	
Ialomița	678.900	21.079,01	3,1	205.262	30	0,10	13	R. Sărat	19,0	13	Covurlui	52	13	R. Sărat	0,42	
Iași	312.100	46.092,20	14,7	202.438	65	0,22	14	Vaslui	18,6	14	Tutova	51	14	Prahova	0,38	
Ilfov	578.000	49.795,89	8,5	572.780	99	0,08	15	Roman	16,3	15	Vaslui	51	15	Vaslui	0,35	
Mehedinți	496.900	136.602,26	27,7	267.737	54	0,51	16	Botoșani	15,5	16	Tecuciu	50	16	Tutova	0,29	
Muscel	295.400	147.437,81	49,9	124.006	42	1,19	17	Tutova	15,0	17	Vlașca	50	17	Roman	0,28	
Neamțu	399.800	213.031,35	53,2	159.860	39	1,33	18	Iași	14,7	18	Argeș	49	18	Botoșani	0,27	
Olt	282.500	34.815,93	12,3	153.384	54	0,22	19	Tecuciu	13,9	19	Buzău	49	19	Tecuciu	0,27	
Prahova	406.400	125.044,75	26,8	381.868	71	0,38	20	Dorohoiu	13,4	20	Putna	49	20	Fălciu	0,25	
Putna	324.900	140.330,18	43,2	159.139	49	0,88	21	Olt	12,3	21	Vâlcea	48	21	Iași	0,22	

R.-Sărat	326.800	62.110,25	19,0	147.363	45	0,42	22	Tulcea	11,5	22	Romanați	47	22	Vlașca	0,22
Roman	209.100	34.126	16,3	118.642	56	0,28	23	Fălciu	11,5	23	Fălciu	46	23	Oltu	0,22
Romanați	457.700	28.680,99	6,2	218.679	47	0,13	24	Doljiu	11,3	24	R. Sărat	45	24	Constanța	0,21
Suceava	342.100	149.078,29	43,7	140.631	41	1,07	25	Vlașca	10,9	25	Muscel	42	25	Dorohoiu	0,21
Tecuciu	254.700	35.460	13,9	129.657	50	0,27	26	Covurlui	9,8	26	Suceava	41	26	Doljiu	0,19
Teleorman	468.500	23.946,59	5,1	258.131	55	0,09	27	Ilfov	8,5	27	Gorjiu	39	27	Covurlui	0,19
Tulcea	862.900	109.609,78	11,5	141.591	16	0,77	28	Romanați	6,2	28	Neamțu	39	28	Romanați	0,13
Tutova	239.100	36.055	15,0	123.018	31	0,29	29	Teleorman	5,1	29	Brăila	36	29	Ialomița	0,10
Vaslui	229.400	42.677,22	18,6	119.164	31	0,35	30	Constanta	4,7	30	Ialomița	30	30	Teleorman	0,09
Vâlcea	423.900	214.309,71	50,5	204.061	48	1,05	31	Ialomița	3,1	31	Constanța	22	31	Ilfov	0,08
Vlașca	448.800	49098,30	10,9	221.076	50	0,22	32	Brăila	2,0	32	Tulcea	16	32	Brăila	0,06
Total	13.135.300	2.755.755,70	21,0	6.392.273											

După cum vedem, județele cu o populație mai densă ca cea medie sunt în număr de 20, iar cele cu o populație mai rară 12. Dobrogea cuprinde districtele cu minimum de locuitori.

În adevăr, în județul Constanța, se află numai 22 locuitori pe km.p., iar în județul Tulcea numai 16. Am arătat mai sus că, după calculul făcut, la un hectar din teritoriul țării corespunde o suprafață păduroasă medie de 21 arii. De fapt însă în diferitele județe repartizarea pădurilor este foarte neregulată. În adevăr, pe când în districtul Neamțu pentru un locuitor revine 133 arii întindere păduroasă, în județul Brăila însă numai 6 arii.

Dacă clasificarea județelor o facem având în vedere suprafața pădurilor pe cap de locuitor, constatăm că în 12 județe fiecărui locuitor revine mai mult de 43.1 arii, care este suprafața medie având în vedere întreaga populație a țării, iar în 20 mai puțin de această cifră.

Clasificarea județelor după procentul lor de împădurire este asemenea interesantă.

Din tabloul de mai sus rezultă în adevăr că în județele Neamțu cu 53,2%, Bacău cu 51,8% și Vâlcea cu 50,5% pădurile acoper mai mult de jumătate din suprafața lor teritorială, pe când în județul Constanța ele reprezintă abia 4,7%, în Ialomița 3,1%, iar în Brăila numai 2%.

Nu este destul însă a cunoaște întinderea pădurilor ce fiecare natură de proprietar posedă în diferitele județe, precum și proporția lor față cu suprafața totală a pădurilor ce Statul, Domeniul Coroanei, Comunele și Stabilimentele publice, precum și proprietarii particulari posedă în întreaga țară, ci este de toată utilitatea a ne da seama și despre procentul ce fiecare din masivele în chestiune reprezintă, dacă însemnăm cu 100 suprafața împădurită din fiecare județ. Cu alte vorbe este bine a determina raportul dintre pădurile diferitelor naturi de proprietari aflătoare în fiecare județ.

Procentele în chestiune sunt trecute în tabloul No.4 unde județele sunt clasate mai întâiu în succesiunea lor alfabetică, iar după aceea după natura proprietarilor respectivi, și după importanța lor procentuală în ordine descrescândă.

Din acest tablou reiese că pădurile Statului reprezintă în județul Tulcea procentul cel mai mare anume 91.0%, restul de 9,0% fiind împlinit de pădurile comunelor cu 8,4% și de pădurile particulare cu 0.6%, și din potrivă în județul Dorohoiu ele ne dau cel mai mic procent (13.5%), restul fiind complectat de pădurile Stabilimentelor publice cari alcătuiesc 7.7%, și de cele particulare cu 78.8%.

Maximul procentului ce pădurile Domeniului Coroanei îl formează este de 27.8% și anume în județul Suceava, unde restul este complectat de pădurile particulare cu 48.8 %, ale Statului cu 23.3 %, iar de cele ale Stabilimentelor publice numai cu 0.1 %, pe când în județul R.-Sărat pădurile Domeniului Coroanei alcătuiesc cel mai mic procent 0.2%, pe când ale Statului 30.4%, ale Comunelor și Stabilimentelor publice 1.2%, iar ale particularilor 68.2%.

Pădurile aparținând Comunelor și Stabilimentelor publice reprezintă în județul Prahova cel mai mare procent (23.1%), restul până la 100 fiind constituit de pădurile Statului (33.7%), de ale Domeniului Coroanei (3.1%) și în fine de ale proprietarilor particulari (40.1 %).

Aceste din urmă păduri în raport cu ale celorlalți proprietari, dau procentul cel mai mare în județul Botoșani 82.2 % unde restul de 17.8% este complectat de pădurile Statului cu 16.5% și de cele ale Comunelor și Stabilimentelor publice cu 1.3 %.

Dacă voim să știm acum cari anume din cele 4 mari subdiviziuni ale țării noastre sunt relativ mai bogate în masive forestiere, constatăm că Oltenia posedă 24,9% din întreaga suprafață a pădurilor țării, România dintre Olt și Milcov 31.9%, Moldova 38.0%, iar Dobrogea numai 5.2%.

Din tabloul No. 5 rezultă asemenea că:

în Oltenia	pe km. p. din teritoriul său se află	27.3 Ha. păduri
» România dintre Olt și Milcov	» » » » » » »	16,7 » »
» Moldova	» » » » » » »	27,3 » »
» Dobrogea	» » » » » » »	9,1 » »

Cu alte cuvinte Oltenia este tot așa de împădurită ca Moldova, iar Dobrogea posedă cele mai puține masive forestiere.

Tablou No.4

CLASAREA PĂDURILOR APARTINÂND DIFERITELOR NATURI DE PROPRIETARI

Numirea Județului	Pădurile Statului	Pădurile Dom. Coroanei	Pădurile Comunelor și Stab. Publice	Pădurile particulare	Totalul	No. curent	PĂDURILE STATULUI DIN JUDEȚELE		Proporția la %	No. curent	PĂDURILE DOMEN. COROANEI DIN JUDEȚELE		Proporția la %	No. curent	PĂDURILE COMUNELOR ȘI STAB. PUBLICE DIN JUDEȚELE		Proporția la %	No. curent	PĂDURILE PARTICULAR E DIN JUDEȚELE		Proporția la %
							Proporția la sută	Proporția la %			Proporția la %	Proporția la %									
Argeș	46,4	-	11,8	41,8	100	1	Tulcea	91,0	1	Suceava	27,8	1	Prahova	23,1	1	Botoșani	82,2				
Bacău	30,5	-	3,4	66,1	100	2	Constanța	80,4	2	Vaslui	11,8	2	Constanța	19,4	2	Dorohoiu	78,8				
Botoșani	16,5	-	1,3	82,2	100	3	Brăila	72,1	3	Doljiu	6,4	3	Romanați	15,7	3	Covurlui	78,6				
Brăila	72,1	5,1	7,2	15,6	100	4	Neamțu	69,4	4	Neamțu	6,2	4	Argeș	11,8	4	Gorjiu	77,8				
Buzău	34,9	-	1,2	63,2	100	5	Vlașca	61,1	5	Brăila	5,1	5	Roman	9,8	5	Putna	75,9				
Constanța	30,4	-	19,4	0,2	100	6	Ilfov	54,7	6	Ilfov	4,6	6	Vaslui	9,8	6	Vâlcea	75,2				
Covurlui	21,4	-	-	78,6	100	7	Doljiu	53,3	7	Prahova	3,1	7	Tulcea	8,4	7	Roman	71,3				
Dâmbovița	41,8	-	3,4	54,8	100	8	Ialomița	53,0	8	R. Sărat	0,2	8	Dorohoiu	7,7	8	Tecuciu	69,8				
Doljiu	53,3	6,4	6,7	33,6	100	9	Teleorman	52,4				9	Brăila	7,2	9	R. sărat	68,2				
Dorohoiu	13,5	-	7,7	78,8	100	10	Muscel	49,8				10	Doljiu	6,7	10	Mehedinți	67,4				
Fălciu	45,5	-	2,8	51,7	100	11	Romanați	49,6				11	Teleorman	6,6	11	Bacău	66,1				
Gorj	12,7	-	2,5	77,3	100	12	Argeș	46,4				12	Ialomița	5,9	12	Tutova	64,9				
Ialomița	52,0	-	5,9	41,1	100	13	Fălciu	45,5				13	Ilfov	5,5	13	Oltu	63,3				
Iași	38,0	-	3,3	58,7	100	14	Dâmbovița	41,8				14	Vlașca	5,1	14	Buzău	63,2				
Ilfov	54,7	4,6	5,5	35,2	100	15	Iași	38,0				15	Oltu	4,2	15	Iași	58,7				
Mehedinți	30,9	-	1,7	67,4	100	16	Buzău	34,9				16	Bacău	3,4	16	Vaslui	56,0				
Muscel	42,8	-	1,6	48,6	100	17	Prahova	33,7				17	Dâmbovița	3,4	17	Dâmbovița	54,8				
Neamțu	69,4	6,2	0,7	23,7	100	18	Oltu	32,5				18	Iași	3,3	18	Fălciu	51,7				
Olt	32,5	-	4,2	63,3	100	19	Tutova	32,3				19	Fălciu	2,8	19	Suceava	48,8				
Prahova	33,7	3,1	23,1	40,1	100	20	Mehedinți	30,9				20	Tutova	2,8	20	Muscel	48,6				
Putna	21,5	-	2,6	75,2	100	21	Bacău	30,5				21	Putna	2,6	21	Argeș	41,8				
R.-Sărat	30,4	0,2	1,2	68,2	100	22	R. Sărat	30,4				22	Gorjiu	2,5	22	Ialomița	41,1				
Roman	18,9	-	9,3	71,3	100	23	Tecuciu	29,8				23	Buzău	1,9	23	Teleorman	41,0				
Romanați	40,6	-	15,7	34,7	100	24	Vâlcea	24,1				24	Mehedinți	1,7	24	Prahova	40,1				
Suceava	23,3	27,8	0,1	48,8	100	25	Suceava	23,3				25	Muscel	1,6	25	Ilfov	35,2				
Tecuciu	29,8	-	0,4	69,8	100	26	Vaslui	22,8				26	Botoșani	1,3	26	Romanați	34,7				
Teleorman	52,4	-	6,6	41,0	100	27	Putna	21,5				27	R. Sărat	1,2	27	Vlașca	33,8				
Tulcea	91,0	-	3,4	0,6	100	28	Covurlui	21,4				28	Neamțu	0,7	28	Doljiu	33,6				
Tutova	32,3	-	2,8	64,9	100	29	Gorjiu	19,7				29	Vâlcea	0,7	29	Neamțu	23,7				
Vaslui	22,3	11,8	2,4	56,0	100	30	Roman	18,9				30	Tecuciu	0,4	30	Brăila	15,6				
Vâlcea	24,1	-	0,7	75,8	100	31	Botoșani	16,5				31	Suceava	0,1	31	Tulcea	0,6				
Vlașca	51,1	-	5,1	35,8	100	32	Dorohoiu	13,5							32	Constanța	0,2				

Comparând suprafața pădurilor cu populațiunea respectivă ne încredințăm că:
 în Oltenia (România mică) întinderea păduroasă ce revine unui locuitor este de 54 arii
 România dintre Olt și Milcov » » » » » » » » 30 »
 Moldova » » » » » » » » 53 »
 Dobrogea » » » » » » » » 48 »
 iar dacă avem în vedere densitatea populațiunii după datele din 1904, observăm că:
 în Oltenia pe un km. p. se află 56 locuitori
 » România dintre Olt și Milcov » » » » » 54 »
 » Moldova » » » » » 51 »
 » Dobrogea » » » » » 19 »

Tablou no. 5

Numirea subdiviziunii	No. județe ce cuprinde	Suprafața teritorială		La % din total	Suprafața păduroasă		La % din total	Populațiunea în 1904		La % din total	Suprafața păduroasă pe cap de locuitor în Ha.	No. locuitorilor pe km.p teritoriu	Suprafața păduroasă pe km.p.
		Hectare	mp		Hectare	No. locuitorilor		La % din total					
Oltenia	5	2.502.800	-	19,0	685.354,89	24,9	1.261.167	19,70	0,54	56	27,3		
România dintre Olt și Milcov	12	5.256.500	-	40,0	882.838,28	31,9	2.862.689	44,9	0,30	54	16,7		
Moldova	13	3.822.400	-	29,2	1.044.983,81	38,0	1.970.617	30,8	0,53	51	27,3		
Dobrogea	2	1.553.600	-	11,8	142.578,72	5,2	297.800	4,6	0,48	19	9,1		
Total	32	13.135.300	-	100	2.755.755,70	100,0	6.392.273	100,0	0,43	48	21,0		

Constituțiunea geologică a României

Din punctul de vedere geologic distingem trei regiuni și anume :

1. Regiunea munților, formată dintr'o zonă discontinuă de șisturi cristaline aflătoare în Muntenia între apa Ialomița și Porțile de fer, iar în Moldova în partea sa nord-vestică despre Bucovina ; din roce eruptive, din granit, porfir, diorit, etc.; din conglomerate cenomaniene și din calcare jurasice (masivul Bucegiu și Piatra Craiului); din straturi groase de calcar cristalin (Munții Cernei); din gresii senoniene și eocenice (munții Lotrului), din gresii carpatice eocenice, din așa numitul fliș, care contribue la formațiunea munților Buzăului și a mării majorității a celor din Moldova. Această regiune se mărginește pe de o parte cu frontiera Austro-Ungară, iar pe de alta cu o linie care plecând dela Vârciorova se cotește spre Baia de Aramă, trece pe la Tismana, Bumbeștii de Jii, pe la Nord de Horez, Călimănești, Câmpu-Lung Pucioasa, Câmpina, Vălenii de Munte, pe la Vest de Odobești, T.-Ocna, Piatra-Neamțu și pe la Apus de Fălticeni.

2. Regiunea colinelor sau a dealurilor constituite în general din terenuri terțiare bogate în argilă, marne mai mult sau mai puțin friabile, din conglomerate, gresii, sare, lignit și petrol.

3. Regiunea șesurilor care coprinde toată terasa deluviană a Munteniei aflătoare între Dunăre și o linie sinuoasă care, plecând dela Ostrovul mare din județul Mehedinți, apucă pe lângă Craiova făcând în dreptul Jiului o mare intrătură, trece apoi pe la Slatina, Ploești, Buzău, Râmnicu-Sărat, Focșani, până ce dă în lunca Siretului, de unde, traversând partea meridională a Moldovei, se continuă prin Sudul Basarabiei până la Nistru etc.

Terenurile din această regiune ecologică s'au format în timpul erei quaternare.

Ele sunt acoperite la suprafață de un strai de pământ negru cu o adâncime maximă de un metru - asemănător cernoziomului din Rusia renumit prin fertilitatea sa excepțională - mai cu seamă în restul Munteniei delă Ploești în sus, în Moldova de jos și în Dobrogea : iar sub-solul este format din loess care, pe unele locuri, are o grosime de mai mulți metri, după care succede straturi alternative de nisip, de pietriș și de argilă.

Formațiunea quaternară acoperă și mare parte din dealurile mărunte din Moldova, în mijlocul cărora se ridică mai multe insule de terenuri terțiare.

Aluviunile moderne provenite din revărsarea râurilor cari, în general, au un caracter torențial provocând dese inundațiuni, acoperă întinderi destul de mari în România.

În categoria lor intră și partea Dobrogei cunoscută sub numirea de Delta Dunărei, formată din cele 3 brațe ale sale : Sulina, Chilia și Sf. Gheorghe.

Deși din punctul de vedere orografic Dobrogea face parte din regiunea colinelor, formațiunea sa geologică este însă cu totul diferită, prezintând multă analogie cu natura terenurilor din Crimeea și Caucaz.

În această provincie transdanubiană întâlnim mai toate formațiunile, delă cele primare și până la cele quaternare, aceste din urmă făcându-și aparițiunea în depresiuni, în văi mai cu seamă.

Șisturile cristaline provenite ca și cele din Carpați din metamorfozarea sedimentelor paleozoice, precum și rocele eruptive cum de exemplu granitul (carierele delă Măcin, porfirul (la Taița) sunt bine reprezentate.

În Dobrogea gresia carpatică, eocenă sau flișul nu există, în schimb însă găsim calcarele roșii și cenușii triasice, pe cari nu le întâlnim decât în unele puncte din Moldova de Nord-Vest.

Afară de aceasta pe când în România de dincoace de Dunăre terenurile crétacée și jurasice sunt mai mult sau mai puțin înclinate, în Dobrogea marea lor majoritate au o dispozițiune horizontală.

Relieful solului

Lanțul Carpaților români are forma unui arc a cărui convexitate maximă este alcătuită de munții Buzăului și ai Vranceiei.

Porțiunea care se întinde dela frontiera Bucoviniî până la apa Dâmboviții poartă numirea de Carpații orientali, iar acea coprinsă între acest râu și până la Porțile de fer, de Carpații meridionali.

Munții Moldovei sunt mai puțin înalți ca cei din Muntenia. Culmele lor sunt mai netede și ondulate. Coastele lor mai puțin prăpăstioase. Sunt mai bine îmbrăcați cu păduri. Ei nu înfățișează acel aspect sălbatic, acele piscuri înalte, golașe, acea formă impozantă, majestoasă, acel caracter eminamente alpin ca munții Bârsei și ai Bucegiului cari se urcă în altitudine până la 2510 m., (Vârful Omului), ca Piatra Craiului din jud. Muscel (2241 m.), ca munții Făgărașului cu Negoitul din Argeș (2540 m.), ca masivul Parângului cu piscul Mândra (2529 m.), ca munții Ezerului cu cele 2 vârfuri ale sale: Ezerul și Păpușa trecând peste 2400m. înălțime d'asupra nivelului mării.

Ultimele grupe sunt cunoscute sub numele de Alpii Transilvaniei.

În Moldova singurul masiv al Ceahlăului cu stânca Panaghia, la poalele căruia curge apa Bistrița, se ridică la altitudinea de 1907 metrii.

Munții Buzăului, ale căror creste sunt alcătuite din conglomerate mai vechi ca flișul localizat în părțile de jos ale principalelor lor ramificațiuni, prezintă un caracter intermediar între aspectul sălbatic al Carpaților meridionali și înfățișarea monotonă a celor orientali.

Din aceste șiruri de munți, a căror direcțiune este mai mult sau mai puțin paralelă cu frontiera noastră despre Transilvania, pornesc diverse culmi, unele principale, altele secundare, dând astfel naștere așa numiților munți mijlocii din care la rândul lor pleacă nenumărate ramificațiuni din ce în ce mai mărunte până ce se sfârșesc în Muntenia în șesul din terasa dunăreană, iar în Moldova trecând frontiera și întinzându-se în Rusia până la mari distanțe.

Dincolo de râul Oltul munții propriu ziși sunt despărțiți de regiunea colinelor prin așa numita depresiune sub-carpatină, care se observă bine în împrejurimile localităților Tismana, Runcu, Târgu-Jiu, Bumbeștii, Novaci, Polovraci, Hurez din județele Gorj și Vâlcea.

Pe când așa dar în România de dincoace de Milcov relieful terenului se aseamănă cu acel al unui amfiteatru, în Moldova dealurile mărunte, separate prin luncile Siretului, ale Prutului, ale Troțușului, cari acoperă cea mai mare parte din suprafața sa, maschează oarecum o atare înfățișare.

În Dobrogea din punctul de vedere fizic putem distinge 2 regiuni principale.

A dealurilor mari, fără ca înălțimea lor să treacă de 500 metri, pe cari le întâlnim în partea sa de Nord și mai cu seamă în preajma Măcinului, și a dealurilor mărunte cu o altitudine mai mică de 200 metri aflătoare în partea de Sud a acestei provincii încorporată la patria mămă în urma războiului Independenței din 1877.

Sistemul hidrografic

Dunărea este marele colector al apelor ce se scurg din numeroasele râuri cari își trag obârșia din lanțul Carpaților români, or isvorăsc din țările vecine cum este cazul cu Prutul, care pornește din Galiția, cu Bistrița și Siretul din Bucovina, cu Jiul din bazinul Petroșanilor, cu Oltul din Transilvania, ca să nu cităm decât pe cele mai principale.

De fapt puține țări sunt mai privilegiate din punctul de vedere al abundenței râurilor ca România. Unele din aceste ape sunt întrebuințate la transportul lemnului prin plutire, cum de exemplu sunt: Bistrița, Troțușul, Siretul și Prutul în Moldova; Oltul și cu afluentul său principal Lotrul în România de dincolo de Olt, în preajma căruia se găsesc încă întinse și prea frumoase păduri de rășinoase.

Singurul curs de apă navigabil este Dunărea, care formează limita țării noastre despre Serbia și Bulgaria cu începere dela Vârciorova și până în dreptul Silistrei, iar de aici și până la confluența Prutului ea scaldă și de o parte și de alta numai pământ românesc. Dela Reni și până la Vâlcov, prin brațul său cel mai despre Nord, Dunărea desparte Dobrogea de Basarabia.

După cum se știe, pentru asigurarea liberei navigațiuni pe această mare arteră de comunicațiune, precum și spre a întreprinde toate lucrările necesare pentru adâncirea și despotmolirea brațului Sulina s'a instituit, în urma tractatului dela Berlin din 1878, așa numita Comisiune Europeană Dunăreană, a cărei reședința este în orașul Galați.

Dobrogea dispune de prea puține ape curgătoare și cele câteva existente, atât din punctul de vedere al debitului, cât și al utilizării lor industriale, sunt de foarte mică importanță.

Climatul României

România are o climă continentală cu oscilațiuni termometrice între 43 ° și -36 °C. Verile sunt foarte călduroase, iar iernile la rândul lor foarte friguroase; în Dobrogea însă, aceste din urmă, sunt mai puțin aspre.

Ghețari în Romania nu există, din cauză că temperatura medie anuală în munții noștri cei mai înalți nu se coboară sub 0 °, cu toate acestea la altitudinile mari pe alocuri și anume dosuri, zăpada acumulată în depresiuni, de mai mulți metri grosime, nu are timpul de a se topi cu desăvârșire în sezonul verii, astfel că în anotimpul respectiv noi straturi se așterne peste cea căzută în iarna precedentă.

Primăverile sunt scurte și trecerile brusce dela iarnă la vară sunt fenomene obișnuite.

Iernile sunt lungi, iar numărul zilelor în care solul este acoperit cu zăpadă s'a constatat a fi de 47 pe an în termen mediu. În perioada 1891-1898 grosimea stratului de zăpadă a variat de la 29 cm în anul 1898, la 162 cm în 1895 ¹⁾.

Verile sunt adeseori secetoase, din care cauza producțiunea lemnoasă, a pădurilor de câmpie, mai ales, se reduce atunci la o minimă cantitate. Perioada de 15 ani (1864—1898) a fost formată din ani foarte ploioși: 1884, 1893 și 1897; din 5 ani ploioși: 1884, 1885, 1888, 1890 și 1895; dintr'un an foarte secetos: 1894 și de 7 ani secetoși: 1887, 1889, 1891, 1892, 1896 și 1898 ¹⁾.

Temperatura medie anuală în Moldova este de 8.4 °C; în Oltenia de 9,5 °C; iar Dobrogea de 10,5 °C. Astfel se explică pentru ce în Oltenia vegetațiunea este mai precoce ca în România de dincoace de Olt și pentru ce în Dobrogea întâlnim câteva specii forestiere, cari aparțin florei mediteraniene.

Cantitatea medie anuală a precipitațiunilor atmosferice în România este de 605 mm. și anume: în Dobrogea cade în termen mediu pe fiecare an 508 mm, în Moldova 554 mm, în România de dincoace de Olt 616 mm, iar în Oltenia 752 mm.

Abundența acestor precipitațiuni în diferitele localități din aceste 3 sub-diviziuni ale țării este influențată atât de altitudine cât și de prezența pădurilor.

Ne convingem despre aceasta dacă comparăm harta regimului pluviometric în România cu harta noastră forestieră.

Pe câtă vreme în regiunea munților înalți îmbrăcați cu păduri de rășinoase, pure sau în amestec cu fag, cantitatea anuală medie a precipitațiunilor atmosferice trece peste 900 mm., cu cât ne apropiem mai mult de Dunăre în Muntenia, de Prut în Moldova și de Marea Neagră în Dobrogea, cu alte cuvinte de zona despădurită, cu atât suprafața solului primește mai puțină apă.

În această din urmă zonă precipitațiunile atmosferice, după datele institutului nostru meteorologic, nu trec de 400 mm. anual în termen mijlociu, și în unii ani excepționali, cum de pildă a fost anul 1896, în Dobrogea n'a căzut mai mult de 200 mm.

În tot cazul s'a constatat că mai mult de ½ parte din teritoriul României primește anual 500 - 600 mm apă. În țara noastră cățătimea cea mai mare de ploaie cade vara și anume 203 mm sau 33% din cantitatea anuală după care urmează

primăvara cu	163 mm sau 27% din cantitatea anuală
toamna	» 131 » » 22 » » » »
iarna	» 111 » » 18 » » » »
Total	608 mm sau 100%

Lucrul acesta ar părea la prima vedere neverosimil. În realitate însă ploile deși cad vara la intervale mai mari, și durata lor este mai scurtă, în schimb ele sunt mai rezezi și mai abondente, ceea ce explică pentru ce cursul râurilor noastre au, în general, un caracter torențial pronunțat.

Menținerea permanentă a pădurilor pe coastele înclinate ale dealurilor și munților noștri, acolo mai cu seamă unde sunt expuse eroziunilor din cauza puținii rezistențe a solului și a bazei mineralogice, se impune așa dar în mod imperios.

Vânturile

Crivățul este vântul ale cărui efecte asupra pădurilor în România, sunt mai mult simțite. Iuțeala sa maximă este de 25 m. pe secundă. El este în general un vânt rece care, primăvara, provoacă așa numitele înghețuri târzii, foarte prejudiciabile vegetațiunii și în special fructificațiunii, iar toamna înghețurile precoce, cari împiedică, în unele situațiuni, lignificarea complectă a lujerilor anuali. De ordinar el micșorează temperatura aerului, favorizând astfel căderea ploilor și a celorlalte precipitațiuni atmosferice. Direcțiunea sa este dela E.N.E.

Austrul, cu o iuțeală maximă de 22 metri pe secundă, este mai cald, el bate dela V.S.V., iar băltărețul dela SE. În cea mai mare parte a României Crivățul este vântul dominant, cel mai de temut pentru masivele forestiere, de oarece provoacă multe căzături de arbori. Atari efecte pernicioase se datoresc și Austrului care, adeseori dă naștere la vijelii.

Flora forestieră

Speciile, cari intră în compozițiunea pădurilor din România sub forma de arbori sau de arbuști sunt, cu puține excepțiuni, identice cu cele aparținând florei forestiere a Europei centrale.

Ele aparțin celor 2 grupe principale: rășinoaselor și foioaselor.

Cele dintâiu le întâlnim în mod spontan în pădurile din regiunea muntoasă și anume până la altitudinea maximă de 1650-1800 metri,¹ de unde vegetațiunea lemnoasă până la 1900 metri se continuă prin coniferele *Pinus pumilio* (Hænke) pinul pitic și *Juniperus nana* (Wild.), iar din grupa foioaselor prin *Rh. myrtifolium* (Grec.) Bujor de munte, trandafirăș de munte, prin *Alnus viridis* (DC) *liliac de munte, aninași*, care însoțește până la 1800 m., pinul pitic din regiunea pășunelor alpine al cărui port caracteristic, consistând dintr'un trunchiu scundicel, ramificat dela bază și foarte elastic îi permite a rezista vânturilor violente ce rare ori conținesc pe piscurile și culmile principale ale Carpaților.

O specie rară din Abietinae, aparținând florei mediteraniene orientale, de oarece nu se întâlnește decât în peninsula balcanică, în Crimeea și Caucazia occidentală, este *Pinus laricio-Pallasiana* (Endl) aflător pe stâncile abrupte de calcar jurasic din munții Mehedințului și anume pe valea Țeșnei, din fața Cernei de pe frontiera Banalului¹).

Iată cari sunt coniferele cari cresc spontan în țara noastră:

Larix sibirica (Ledeb) larice, melez (vulgar = zad, zadă, zadră) se găsește în România mai mult în formă de grupe sau de pâlcuri, decât alcătuind masive de o însemnătate oarecare, și anume în județul Prahova pe culmele cele mai înalte ale muntelui Zăganu (1700 m.), în munții Bucegi (Furnica, Caraiman), pe vârful Ceahlăului, etc. *Larix europaea* (DC) după D-l dr. Grecescu este specia de larice introdusă în România pe cale artificială, se găsește însă și prin parcuri, grădini, etc.

Pinus cembra (L.), chin, pe muntele Berevoiescu mic din județul Muscel; pe Jepi-Mari în Bucegi, nu se mai află decât prea puține exemplare.

Picea excelsa (Link), molid, molift, molidar, bun brad roșu, formând masive pure până la altitudini de maximum 1800 m., sau amestecate cu brad și fag la înălțimi mai puțin însemnate.

În Moldova zona sa de distribuție în altitudine se începe dela 400 m. (valea Uzului județul Bacău), dela 592 m. (munții din prejurul Sovejei, județul Putna) pe când în Carpații meridionali el apare la o înălțime de 900—1000 m. și chiar mai mult pe alocurea. Pe cale de plantațiuni s'a introdus cu toate acestealte altitudini cu mult mai mici și anume până în regiunea șesurilor care nu este stațiunea sa firească.

Abies pectinata (DC), vulgar = brad, brad alb, sihlă, constituind masive în amestec cu molid și fag.

Pinus silvestris (L.), vulgar = pin, chifăr (Kiefer în limba germană), se observă pe versanții munților din preajma văilor Troțușului, ale Oituzului, ale Slănicului din Moldova, totdeauna însă sub formă de mici pâlcuri, sau de exemplare izolate, și anume prin locurile pietroase.

În Muntenia în munții din județul Muscel, pe valea Jiului (defileul Lainici) și pe valea Oltului dela Cozia în sus.

Pinus montana (Du Roi) sau P. Mughus (Jacq.) cu varietățile sale : *Pinus pumilio*, (Haenke) popular pinul pitic, jep, jip, jnep, gneapăn (Grecescu) și *Pinus obliqua* (Saut.) sau *uliginosa* (Neum.).

Acesta din urmă se distinge de primul prin faptul că trunchiul său deși nu crește așa de înalt, este însă drept, ramurile sale nu încep dela bază și nici nu se târăsc aproape de pământ ca la *Pinus pumilio* căruia i se mai zice și pinul târător.

Juniperus communis, (L.) popular = Ienuper, Juniper, jnepen, Iuniper, Cetenă, Archisi (Grecescu) se află în general la poalele munților.

¹) Dr. D. Grecescu, *Conspectul Florei României*, 1898, pag. 539.

Juniperus nana (Wild), vulgar = Ienuper pitic, jnepen, se află la altitudinile cele mai mari și anume în regiunea alpină unde se termină vegetația forestieră.

Juniperus sabina (L.) vulgar = sabină, cetină de negi (Grecescu).

Taxus baccata (L.) popular ***tisă***, actualmente nu se găsește decât foarte rar. Exemplare de oarecare dimensiune nu se întâlnesc decât în mod excepțional și anume în locurile cele mai inaccesibile, cum de ex. în munții Oticului (Muscel).

Intre speciile naturalizate mai principale cităm pe ***Pinus austriaca*** (Hoess) cu care s'a plantat oarecari locuri goale de prin păduri; ***Pinus strobus***, considerat mai mult ca arbore de ornament, din care cauză îl găsim mai mult prin parcuri și grădini.

Dintre speciile cari fac parte din grupul foioaselor cităm:

Fagul (*Fagus silvatica* L.) ocupând în regiunea colinelor dosurile sau coastele nordice ale văilor, unde atmosfera este relativ mai umedă. În Moldova, cum de exemplu în pădurea Dobrovăț a Domeniului Coroanei și Poeni, proprietate particulară a M. S. Regelui, îl găsim la altitudine de 300 – 400 m., alcătuint pe platouri și pe coastele dealurilor masive mai mult sau mai puțin în stare pură, iar în pădurea Fântânelele din județul Bacău fagul se coboară până la 200 metri înălțime d'asupra nivelului mării.

În regiunea colinelor superioare și anume cam dela 500 . altitudine în sus fagul intră din ce în ce mai mare proporțiune în compozițiunea masivelor, formând în multe părți din regiunea muntoasă masive pure. El se află în amestec cu gorunul spre limita sa inferioară, iar cu bradul și cu molidul la altitudinile mari.

În Dobrogea această esență lipsește aproape cu desăvârșire, tot asemenea și rășinoasele cari în această parte a României nu cred în mod spontan, ci numai introduse pe ici și colea în mod artificial.

Mesteacănul reprezentat prin speciile ***Betula verucosa*** (Ehrh.) și ***Betula pubescens*** (Ehrh.), apare în Muntenia în regiunea colinelor, cum de ex. în apropiere de Curtea de Argeș, iar în depresiunea sub-carpatină din Oltenia în pădurea Dumbrava-Baia de Fer. În multe părți din România de dincoace de Milcov, el se urcă până în regiunea bradului și a molidului (munții Mușuroaele mari și mici din județul Muscel).

În ***Moldova*** îl găsim atât în regiunea colinelor mărunte precum și a șesurilor (pădurea Salcia, județul Dorohoiu), cât și la altitudini de peste 1200 metri (pădurea Tarcău, județul Neamțu).

Paltinul de munte (*Acer pseudo-platanus*, L.), specie răspândită în mod singuratic în masivele din regiunea muntoasă până în zona de vegetație a fagului, bradului și chiar a molidului, unde în tinerețe prin viguroasa sa creștere devine câte odată copleșitor.

Nu arare ori întâlnim exemplare cu o grosime în diametru de 40 – 50 cm. La înălțimea pieptului și de 25 – 35 m. înălțime.

Acer platanoides (L.), arțar cu vârfurile ascuțite, paltin de câmp, arțar, îl găsim în regiunea de câmpie și a colinelor.

Acer campestre (L.), jugastru.

Acer tataricum (L.), arțar tătareșc, gladeșiu, verigariu, arbore din regiunea mediteraneană, intră în amestec cu stejarul pedunculat, cu gârnița, cu cerul, cu ulmul și frasinul alcătuint împreună așa numitele păduri de *șleau* din unele părți ale regiunii șesurilor.

Carpenul (*Carpinus betulus* L.). În România apare de regulă cam pe la 1500 metri altitudine. Se coboară însă și în șesuri, contribuind astfel la constituirea masivelor din această regiune.

Carpinus duinensis (Scop.) sau ***Carpinus orientalis*** (Lam.), vulgar: Sfîneac; se găsește între Gura Văii și Vârciorova, ceea ce indică că această localitate împrumută din caracterele regiunii occidentale mediteraniene.

Stejarul. Acesta este numele ce se dă în general diferitelor specii aparținând genului ***Quercus***.

În România se găsesc următoarele 4 specii principale:

Quercus sessiliflora (Salisb.) sau gorunul care, pe dealurile mărunte, ocupă pozițiunile nordice, și cu cât altitudinea se mărește cu atât cedează locul fagului, rezervându-și sieși platourile

și coastele expuse spre Sud și Vest. La vârsta de 120 – 150 ani atinge dimensiuni de 40 – 50 cm. în diametru la înălțimea pieptului și o înălțime de peste 30 metri. Lemnul său este foarte apreciat pentru tâmplărie în special.

În ce privește calitatea, el vine imediat după lemnul de stejar recoltat în pădurile din Croația și Slavonia, recunoscut ca cel mai bun pentru întrebuințări industriale.

După d-l dr. Grecescu la noi ar mai exista varietățile: *Quercus aurea*, Wiesb., *Quercus sessiliflora varietas lejophyla* Borb. și *Q. Welandii* (Wierzb.).

Quercus pedunculata (Ehrh.), vulgar: șlodun, stejar propriu zis, stejar pedunculat, tufan, care nu trebuie confundat cu gorunul, după cum se face în unele din cele mai de seamă tratate de botanică, populează în general pădurile din regiunea de câmpie, luncile râurilor, depresiunile și văile din regiunea colinelor unde solul este profund, umed și fertil. Când arborii trec de 45 cm. în diametru la 1 m. 30 cm. dela pământ, lemnul său este foarte căutat pentru doage și construcțiuni, întrebuințare ce i s'a dat și cu prilejul vânzărilor extraordinare din 1901.

Quercus conferta (Kit.) sau *hungarica* (Hubeny), popular gărniță în Muntenia și gărneată în Moldova. Această specie de stejar se află de asemenea răspândită în regiunea șesurilor și a dealurilor mărunte. În această din urmă situațiune ea ocupă expozițiunile calde : vestice, sudice sau sud-vestice.

Lemnul său este de excelentă calitate, foarte apreciat în industria mobilelor, precum și pentru doage, parchete, etc.

Gârnița pentru a atinge aceleași dimensiuni ca gorunul și stejarul pedunculat are nevoie, din cauza creșterilor sale anuale mai mici, de un timp mai îndelungat. Straturile sale anuale sunt uneori așa de puțin dezvoltate, încât spre a le putea distinge trebuie să recurgem la lupă.

Quercus cerris (L.) sau cerul, se găsește în Muntenia, Oltenia și Dobrogea în câmpie și dealurile mărunte, formând masive curate, dar mai cu seamă în amestec cu gărnița. În județele din Moldova această specie lipsește.

Quercus pubescens (Wild.), pe care unii din botaniștii noștri îl confundă cu popularul: tufă, tufă albă, tufă râioasă. nu există în România. Aceste denumiri corespund în realitate speciei stejar pedunculat crescut în mod pipernicit în masivele din regiunea șesurilor cari odinioară au avut să sufere din cauza incendiilor, delictelor și abuzului pășunatului.

Tilia parvifolia (Ehrh.) sau *Tilia microphilla* (Vent.), vulgar: teiu cu foaia mică, teiu pucios.

Tilia grandifolia (Ehrh.), vulgar = teiu cu foaia mare. *Tilia alba* (W.) sau *Tilia argentea* (Desf.), teiu alb, se găsește răspândit în pădurile de câmpie și în cele de pe dealurile nu tocmai înalte din Muntenia, Moldova și din Dobrogea mai ales.

Din cauza vigouroasei vegetațiuni ale acestei specii și a proprietății sale de a da lăstari din rădăcină puternici, este privită ca coplesitoare și așa fiind silvicultorul 'i face un războiu de exterminare. Sunt exemple însă când, la licitațiunile ținute pentru vânzarea pădurilor de teiu cu arbori de dimensiuni mari și cu trunchiuri drepte s'au obținut pe hectar prețuri tot atât de ridicate ca și pentru cele de stejar.

Fraxinus excelsior (L.), frasin, populează pădurile de luncă din regiunea de câmpie. Il întâlnim de obicei acolo unde crește ulmul și stejarul pedunculat, adică în solurile fresce și fertile. Uneori el se urcă și în regiunea colinelor și chiar în cea montană. Când lemnul său prezintă ondulațiuni, poartă numirea de frasin creț, în care caz este foarte căutat pentru mobile de lux, întrebuințându-se mai mult ca placaj.

Fraxinus ornus (L.), moșdoreanul sau frasinul de munte nu atinge decât mici dimensiuni.

Fraxinus oxiphylla (M. Bieb.) frasinul cu foaie ascuțită (pădurea Letea din Dobrogea).

Ulmus campestris (L), ulm de câmp, cu varietatea *Ulmus suberosa* (Ehrh.) ulm râios; *Ulmus montana*, ulmul de munte și *Ulmus effusa* (ulm. Velniș, vinji): în toată țara și anume în locurile umede. *Ulmus montana* sau ulmul cu foaia mare, după cum numele ne indică, se urcă până în regiunea de munte.

Alnus glutinosa (Gaertn.), anin, anin negru, arin, anin lipicios, aninul de câmp, preferă locurile de pe marginea râurilor unde, în unire cu salcia și plopul, formează așa numitele *zăvoaie*. Se ridică până la poalele regiunii muntoase, unde cedează locul aninului alb sau cenușiu: *Alnus incana* (Willd.).

Alnus viridis, (DC.), liliacul de munte, aninași, după cum am ajuns deja, îl găsim până la înălțimile unde se termină vegetațiunea forestieră.

Populus alba (L.), plop alb, *Populus canescens* (Smith), plop cenușiu, *Populus tremula* (L.), plop tremurător, *Populus nigra* (L.), *plută* cu varietatea *Populus pyramidalis* (Spach) sau italicea (Auct.). Acesta din urmă se întrebuițează mai mult pentru formarea de alee pe lângă drumuri și prin parcuri.

Menționatele specii de plop le găsim în regiunea de câmpie, în lunci mai cu seamă; plopul tremurător însă pătrunde și în regiunea muntoasă.

Salix alba (L.), salcie, singura specie care atinge dimensiunile unui arbore, celelalte ca *Salix pupurea* (L.), răchită roșie; *Salix rubra* (Huds), richită; *Salix incana* (Schrank), mlaje; *Salix cinerea* (L.), zălog, etc., intră în categoria arbuștilor, unele dintr'însele fiind întrebuițate în industria împletiturii coșurilor.

Salix caprea (L.), iov, din cauza creșterii sale repezi în tinerețe, a frunzișului său dens, este privită ca o specie copleșitoare. Cu ocaziunea practicării de operațiuni culturale se caută a se stârpi din pădurile din regiunea muntoasă, unde această specie se instalează așa de ușor în urma exploatărilor.

Salix reticulata (L.), *Salix retusa* (L.), și *Salix herbacea* (L.), se urcă până în vârfurile celor mai înalți munți ai noștri.

Intre plantele naturalizate putem cita:

Castanea vesca (Gaerth), castanul cu fructele mici comestibile, care alcătuește mici pâlcuri de pădure în împrejurul mănăstirilor Tismana și Polovraci. După toată probabilitatea castanii sunt introduși acolo de către călugări.

Robinia pseudo-acacia (L.), salcâm, dafin în Oltenia, întrebuițat pentru fixarea dunelor de nisip de pe marginea Dunării și Mării Negre, pentru consolidarea taluzurilor căilor ferate, pentru reîmpădurirea bărăganului, etc.

Robinia inermis (DC.), *R. umbraculifera*, (DC.) salcâm rotund, salcâm altoit; *Robinia hispida* (L.) și *Robinia viscosa*, salcâm roșu : varietăți ale *R. Pseudacacia* (L.).

Ailanthus glandulosus, vulgar = ailant, arbore puturos; din cauza creșterii sale repezi a fost de asemenea întrebuițat pe alocurea pentru reîmpădurirea locurilor improductive. Se afirmă că el rezistă în nisipurile saline de pe lângă marginea Mării Negre.

Caragana arborescens (Lam.) și *C. frutescens* (Auct.).

Gleditschia triacanthos, glădiță sau plătică, deși cu o creștere viguroasă nu este utilizată decât pentru formarea de alee, pentru garduri vii, prin parcuri, etc.

Acelaș lucru putem spune și despre *Aesculus hippocastanum* (L.), vulgar = castan sălbatec.

În regiunea muntoasă între arbuști distingem:

Sambucus racemosa (L.), *Lonicera xylosteum*, *L. leyophilla* (A. Kern), *Lonicera nigra* (L.), *Ribes grossularia* (L.), *Ribes alpinum* (L.), *Ribes petraeum* (Wulf.), *Salix daphnoides* (Vill.).

În această regiune și cam până la 500 m. altitudine apare:

Daphne mezereum (L.); *Evonymus latifolius* (Scop.); *Lonicera xylosteum* (L.); *Cytisus nigricans* (L.); *Rhamnus tinctoria* (W. et Kit.); *Rhamnus Frangula* (L), crușei, crășei, crășici, pațachină; *Roza arvensis* (Huds); *Rubus hirtus* (W. et Kit.); *Rubus sulcatus* (Vest); *Rubus plicatus*, (Weihe); *Cotoneaster intergerima* (Medik); *Cotoneaster nigra* (Vahlberg); *Spiroea ulmifolia* (Scop.) cu varietatea barnatica (Ianca), *Spiroea aruncus* (L.) numai în Moldova și *Spiroea ulmaria* (L.); *Vaccinium Myrtillus* (L), afin; *Vaccinium uliginosum* și *Vaccinium Vitis Idaea* (L.), cocăzar, merișor de munte, smârdar : îl găsim prin pășuni alpine ; *Salix Reichardtii*

(A. Kern); *Salix silesiaca*, (Willd.); *Salix rubra* (Huds); *Salix viminalis* (L.) și *Myricaria germanica* (Desv.), Tamarișcă, Cătină roșie.

În regiunea dealurilor întâlnim pe:

Rhamnus cathartica (L.), verigar, părul ciutei, spinul cerbului; *Corylus avelana* (L.) alun, *Corylus tubulosa* (Willd.) și *Coryllus colurna* (L.), aceste din urmă numai în județul Mehedinți și anume în apropiere de Vârciorova; *Crataegus pentagyna* (W. et Kit.), păducel; *Cornus mas* (L.), corn; *Cornus sanguinea* (L.), sânger; *Sambucus nigra* (L.), soc; *Viburnum Opulus* (L.), călin; *Staphyllea penata*, clocotici; *Evonymus europoeus* (L.) Voniceriu; salbă moale; *Evonymus verrucosus* (Scop.), sablă râioasă; *Cytisus leucanthus* și *Cytisus elongatus* (W. et Kit.), drob; *Viburnum lantana* (L.), dârmox; *Ligustrum vulgare* (L.), lemn câinesc; *Clematis Vitalba* (L.), curpen; *Rhus cotinus* (L.), scumpie; *Rhus typhina*, oțetar; *Syringa vulgaris* (L.), liliac, *Licium barbarum* (L.), cătină de garduri; *Solanum Dulcamara* (L.), jarnă, vița evreilor, zarnă.

Între arbuștii spinoși distingem: porumbarul (*Prunus spinosa*) (L.) păducelul (*Crataegus monogyna*, Jacq), *Hippophae rhamnoides* (L.), cătina, cătina albă; murii (*Rubus* L.); măcieșii sau rugii, *Rosa* (Tournet); dracila, măcieșul epuresc, *Berberis vulgaris* (L.); *Paliurus aculeatus* Lam, acesta din urmă formând dese tuferișuri în Dobrogea.

Jasminum fruticans (L.) și *Pyrus elaeagnifolia* (Pall), cari aparțin florei mediteraniene, se găsesc numai în Dobrogea.

Între plante parazite: (*Viscum album*) (L.) și vâscul stejarului, mărgărit (*Loranthus europaeus*, L.).

Compozițiunea arboretelor

Speciile de mai sus în cele 3 regiuni naturale în cari, din punctul de vedere orografic, poate fi împărțit teritoriul României: regiunea muntoasă, a colinelor — zisă și a podgoriilor sau a dealurilor — a câmpiei sau șesurilor, formează masive pure sau amestecate.

Cea d'întâiu regiune, adică a munților, care se începe cam dela 700 sau 800 până la 1700 sau 1800 metri altitudine este populată cu fag, brad și molid. Acesta din urmă spre limita sa maximă constituie masive curate; dacă ne coborâm însă mai jos întâlnim de ordinar bradul, căruia îi convine expozițiunile nordice, asociându-se când cu molidul, când cu fagul.

Dar pe când bradul nu părăsește situațiunile sale predilecte, pe fag îl găsim sau pe coastele nordice ale munților sau pe cele sudice. În cazul acesta din urmă, ca și cum ar căuta înadins frescheța atmosferică de care nu se poate dispensa, el se urcă mai sus cu una sau chiar cu două sute metri în altitudine unde, de regulă, formează singur masivele sau în amestec cu molidul.

În unele părți, în Moldova mai cu seamă, molidul apare spontan la altitudine de 500 m. și chiar de 400 m.

Masive curate de fag în România întâlnim de ordinar spre partea mijlocie a ariei de distribuțiune a acestei specii, adică cam între 700 – 900 metri înălțime d'asupra nivelului mării în Muntenia și cam cu 200 metri mai puțin în Moldova.

Spre limita sa inferioară de vegetațiune, care poate fi fixată în Muntenia cam la 500 m., iar în Moldova la 200 – 300 m., el se asociază cu gorunul, carpenul, etc.

În regiunea de munte întinderi destul de însemnate sunt populate cu mesteacăn, acolo mai cu seamă unde, dintr'o cauză oarecare, rășinoasele au fost distruse.

În județele Buzău, Prahova și Bacău, în multe locuri culmele cele mai înalte ale munților sunt populate cu fag curat și numai coborînd coastele întâlnim molidul și bradul.

În regiunea colinelor, cuprinsă cam între 200 – 700 metri, fagul ocupă partea superioară a acestei zone de vegetațiune, iar mai jos cam pe la 4 – 500 m., se ivește gorunul, care populează expozițiunile sudice, platourile și colinele dealurilor, fie singur sau în amestec cu fagul. Pe coastele nordice ale colinelor înalte el cedează locul acestei din urmă specii.

Mai jos însă, în spre zona dealurilor mărunte, gorunul ocupă situațiunile de mai 'nainte ale fagului, iar pe coastele expuse spre Sud și Vest, el este înlocuit de gărniță, de cer, iar pe văile umede și răcoroase de stejarul pedunculat.

Pădurile din regiunea șesurilor sunt compuse de stejar pedunculat, de gărniță, de cer, în stare pură sau amestecate între dânsele, precum și cu jugastru cu arțarul tătăresc, cu ulmul, frasinul, plopul, etc., fiecare bine înțeles în solurile ce le convine.

Sub numele de *pădure de șleau* se înțelege acele masive unde amestecul între stejarul pedunculat, teiu, jugastru, arțar tătăresc, ulm și frasin, este așa de intim, încât este foarte cu greu a stabili proporțiunea în care ele sunt asociate.

În Dobrogea pădurile, cu puține excepții, sunt compuse ca și masivele din România de dincoace de Dunăre.

Ele au fost rău tratate în timpul dominațiunii turcești, din care cauză actualmente predomină exemplarele rău conformat. Arbori din cari să se poată obține lemn de lucru și de construcțiune, cari altă dată se găseau în pădurile dinprejurul orașului Babadag, Isaccea, etc., au dispărut aproape cu desăvârșire.

Spre a ne putea da seama de importanța diferitelor specii cari intră în compozițiunea pădurilor Statului, am luat de bază suprafața ce revine fiecărei dintre ele, fie că ar forma masive pure, sau s'ar găsi în stare de amestec.

Cunoscând proporțiunea amestecului ne-a fost ușor ca să determinăm întinderea ocupată de diferitele esențe și odată știut aceasta, am însumat suprafețele în chestiune precum și cele ocupate de masivele curate, obținând astfel câte o cifră totală pentru fiecare specie în parte.

Cu chipul acesta ne-a fost posibil a alcătui următorul tablou:

TABLOU No. 6

REPARTIȚIUNEA PE JUDEȚE A SPECIILOR PRINCIPALE ȘI SUPRAFAȚA OCUPATĂ DE FIECARE ÎN PĂDURILE STATULUI

JUDEȚUL	Melez	Molid	Brad	Pin (silvestru, austriac)	Mesteacăn	Fag	Paltin	Carpin	Castan	Gorun	Stejar pedunculat	Gârniță	Cer	Teiu	Frasin	Ulm	Salcâm	Anin	Plop și salcie	Diverși (jugastru, artar, etc.)	TOTAL
	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE	HECTARE
Argeș	- 2821,26	2272,52	54,04	1481,54	23090,66	- 1437,06	- 11181,84	3958,84	2346,09	1761,90	-	728,13	438,78	- 1534,05	1877,75	-	54979,57				
Bacău	- 6249,33	13766,88	36,00	1854,64	26515,01	- 668,48	- 2899,73	730,77	-	-	-	163,95	88,14	- 54,34	1914,14	2921,19	57862,60				
Botoșani	-	-	-	251,50	1437,32	- 1402,82	- 139,32	1033,81	-	-	532,03	504,91	666,06	-	-	353,01	571,79	6892,57			
Brăila	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	128,34	-	-	- 1894,00	-	4407,56	-	6429,90		
Buzău	- 2938,01	2641,51	29,85	1415,56	10334,18	- 2207,70	- 5347,79	2429,44	1605,90	-	249,27	691,87	- 1029,90	2512,18	402,00	33835,16					
Constanța	-	-	-	-	-	- 2968,92	-	3262,30	3049,90	1614,94	-	2466,97	203,10	260,00	-	3248,50	4190,24	21264,87			
Covurlui	-	-	-	-	-	- 129,20	-	506,20	1983,00	-	157,60	83,30	196,10	-	-	915,49	-	3970,89			
Dâmbovița	- 3816,50	154,50	-	55,77	6391,81	- 5080,49	- 4626,72	13348,39	869,62	555,47	121,53	869,22	1129,29	- 566,28	1940,77	208,38	39734,74				
Dolj	-	-	21,12	-	196,55	- 133,13	- 637,63	6055,68	10252,79	2926,64	1268,30	573,63	675,40	2402,17	0,50	3349,41	500,82	28993,37			
Dorohoi	-	-	-	269,60	1191,10	- 639,05	- 1273,05	-	-	-	-	-	-	-	179,74	-	784,66	-	4337,20		
Fălciu	-	-	-	-	506,20	- 2165,40	- 670,20	2136,00	827,89	- 526,10	853,05	313,55	-	-	1226,80	746,80	9971,99				
Gorji	- 2769,39	3307,12	283,90	1087,15	17303,83	31,51	775,33	42,81	8116,21	1112,00	2458,76	1653,56	239,00	898,85	146,57	- 51,77	30,20	927,32	40798,74		
Ialomița	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1789,64	1275,00	-	-	-	264,02	959,00	-	4218,23	265,12	8771,01	
Iași	-	-	-	-	3650,50	- 5593,29	-	1779,51	730,01	- 856,70	373,90	1050,54	-	-	2082,42	-	16116,93				
Ilfov	-	-	-	-	-	- 2864,42	-	7571,08	2424,87	2298,91	1231,88	469,39	644,18	1,84	78,29	2392,29	2537,58	22514,18			
Mehedinti	-	-	-	-	3037,47	3,81	1488,40	- 9472,76	1406,74	7457,27	4732,91	1223,30	323,47	245,73	121,60	142,67	1222,82	553,09	31432,04		
Muscel	- 9646,54	1819,26	-	1148,60	30638,14	- 923,35	- 9079,62	1130,40	12,20	-	-	12,40	95,80	- 2933,83	977,50	1438,72	59851,36				
Neamț	281,88	25785,34	46718,88	93,96	10824,76	40098,62	- 2390,26	- 3051,57	1444,00	3244,47	-	-	147,00	180,85	- 826,64	2796,52	239,10	138123,85			
Olt	-	-	-	-	-	- 107,78	- 576,07	1990,89	3704,40	732,78	-	300,38	303,50	- 258,95	368,44	-	8343,11				
Prahova	73,44	361,26	945,30	73,44	61,67	14784,59	- 1541,51	- 5299,18	8279,88	37,29	67,29	313,69	355,14	753,74	- 919,29	1181,88	254,23	35252,82			
Putna	- 382,06	2508,35	83,01	323,72	14017,31	- 1102,74	- 4250,42	970,43	-	-	86,20	28,9	190,12	21,21	865,91	1146,17	1279,83	2757,00			
R.-Sărat	-	- 1028,79	-	-	5688,22	- 1306,96	- 3558,50	108,87	3707,48	82,43	-	16,00	372,83	127,80	-	509,50	-	16507,38			

Roman	-	-	-	-	29,00	1788,20	-	804,10	-	504,05	-	-	-	669,20	78,95	336,60	-	23,76	1209,75	152,40	5716,00	
Romani	-	-	-	-	-	-	-	101,37	-	387,39	3045,35	3271,99	1156,80	-	205,03	468,40	316,00	30,60	1894,73	576,13	10913,88	
Suceava	-	1523,00	8145,69	-	1282,10	13448,10	-	3787,00	-	237,80	1450,50	-	-	-	-	122,60	-	107,20	2114,30	-	32218,29	
Tecuciu	-	-	-	-	23,50	2269,40	-	684,80	-	-	3293,20	345,00	-	897,10	261,30	435,20	-	21,50	982,50	85,50	9299,00	
Teleorman	-	-	-	-	-	-	-	308,01	-	307,50	1760,63	1890,72	1138,13	-	686,93	1035,00	-	129,58	1673,34	-	8929,84	
Tulcea	-	-	-	-	-	-	-	14947,47	-	-	33790,87	503,20	542,00	11684,50	1570,86	1062,10	-	-	3631,00	20460,94	88192,94	
Tulova	-	-	-	-	-	2182,00	-	1211,25	-	175,25	3161,05	-	-	2017,30	454,65	145,90	-	-	32,30	199,30	9579,00	
Vaslui	-	-	-	-	-	3463,36	-	1417,46	-	54,30	1297,46	79,26	-	508,77	940,95	472,98	-	-	798,34	-	9032,88	
Vâlcea	24,00	5638,84	1933,27	91,72	1206,25	20050,03	-	1540,41	-	10831,59	1369,95	306,30	780,00	-	305,17	213,40	-	334,71	724,51	-	45350,15	
Vlașca	-	-	-	-	-	-	-	435,94	-	617,13	2976,41	5796,89	6632,75	1703,05	1183,20	1234,08	-	87,00	4546,19	1139,59	26352,23	
Total																						
g-ral																						
pe																						
întreaga																						
țară	379,32	61931,53	85202,07	767,64	21815,76	242032,20	38,32	60164,07	42,81	83355,62	113190,40	58308,14	26676,46	24036,25	14664,98	14351,17	6103,62	9996,85	56528,26	39645,02	918825,49	
Propor-																						
ția																						
%	0,03	6,7	9,2	0,066	2,2	26,3	0,0	6,7	0,004	9,2	12,3	6,4	2,9	2,6	1,6	1,6	0,6	1,1	6,2	4,3	100,00	

Cu datele de mai sus suntem puși în pozițiune a clasifica speciile după însemnătatea procentului ce ele reprezintă în raport cu întreaga suprafață păduroasă a țării. În acest scop am întocmit următorul tablou:

TABLOU No. 7

No. curent	NUMIREA SPECIILOR	Suprafața ce ocupă	Proporția la sută
		HECTARE	
1	Fagul	242.032,20	26,3
2	Stejarul pedunculat	118.190,40	12,3
3	Bradul	85.302,07	9,2
4	Gorunul	83.355,62	9,2
5	Molidul	61.931,53	6,7
6	Carpenul	60.164,07	6,7
7	Gârnița	58.308,14	6,4
8	Plopul și salcia	56.523,26	6,2
9	Diverși (jugastru, arțar)	39.645,02	4,3
10	Cerul	20.676,46	2,9
11	Teiul	24.036,25	2,6
12	Mesteacănul	21.315,76	2,2
13	Frasinul	14.664,98	1,6
14	Ulmul	14.351,17	1,6
15	Aninul	9.996,85	1,1
16	Salcâmul	6.103,62	0,6
17	Pinul	767,64	0,066
18	Melezul	379,32	0,03
19	Castanul	42,81	0,004
20	Paltinul de munte	38,32	-
Total		918825,49	100

Însumând suprafețele ocupate pe de o parte de speciile reșinoase la un loc, iar pe de alta de esențele foioase, rezultă că cele d'întâi formează un total de 148.080,56 Ha., sau 16,0%, iar foioasele de 770.444,93 Ha., sau 84,0%.

Cu alte cuvinte foioasele reprezintă o întindere de 5 ori mai mare ca reșinoasele.

Am văzut mai sus că fagul este cea mai răspândită specie (242.032 Ha.) după care urmează stejarul pedunculat (113.190,4 Ha.).

Dacă adunăm însă cifrele privitoare la diferitele specii de stejar, găsim că întinderea ce ele ocupă este de 281.530,62 hect. Raportând această sumă la totalitatea foioaselor, găsim că reprezintă un procent de 36,5%; iar dacă considerăm suprafața tuturor pădurilor Statului procentul în chestiune este numai de 30,8%, pe când fagul singur ne dă un procent de 26,3%:

Aceasta ne dovedește că condițiunile noastre climaterice și telurice ne împune ca și în viitor să dăm foioaselor și în special pădurilor de stejar, cari se găsesc în condițiuni excelente de vegetațiune, cea mai mare atențiune.

Este interesant, afară de aceasta, ca să cunoaștem în care anume județe predomină rășinoasele și în care pădurile de stejar.

În acest scop am alcătuit tabloul No. 8 unde județele sunt trecute în ordine alfabetică cu indicațiunea întinderilor ocupate de rășinoase, în care numărăm melezul, molidul, bradul, pinul silvestru, iar dintre foioase fagul pe de o parte, iar pe de alta toate speciile de stejar la un loc, adică gorunul, stejarul pedunculat și gârnița cu proporțiunile ce aceste specii reprezintă, exprimate în procente.

TABLOU No. 8

NUMIREA JUDEȚELOR	SUPRAFAȚA OCUPATĂ						OBSER- VAȚIUNI
	De speciile rășinoase		De cele 4 specii de stejar		De fag		
	Hectare	la% din total	Hectare	la % din total	Hectare	la % din total	
Argeș	5.147,82	3,4	19.240,78	6,9	23.090,66	9,6	
Bacău	20.052,21	13,5	3.630,50	1,2	26.515,01	11,0	
Botoșani	-	-	1.173,13	0,4	1.437,32	0,5	
Brăila	-	-	128,34	-	-	-	
Buzău	5.609,37	3,8	9.383,13	3,3	10.334,18	4,2	
Constanța	-	-	7.927,14	2,8	-	-	
Covurlui	-	-	2.468,20	0,8	-	-	
Dâmbovița	3.971,00	2,7	19.400,20	6,9	6.391,81	2,7	
Dolj	21,12	-	19.872,74	7,1	196,15	0,1	
Dorohoiu	-	-	1.273,05	0,4	1.191,10	0,5	
Fălciu	-	-	3.634,09	1,2	506,20	0,2	
Gorj	6.420,41	4,3	13.340,53	4,7	17.303,83	7,2	
Ialomița	-	-	3.064,64	1,9	-	-	
Iași	-	-	2.509,52	0,9	3.650,50	1,6	
Ilfov	-	-	11.974,36	4,2	-	-	
Mehedinți	-	-	23.069,68	8,3	3.037,47	1,3	
Muscel	11.465,80	7,7	10.222,22	3,6	30.638,14	12,7	
Neamțu	72.880,06	49,2	7.740,09	2,7	40.098,62	16,6	
Olt	-	-	7.004,09	2,4	-	-	
Prahova	1.453,44	1,0	13.683,64	4,9	14.734,59	6,1	
Ptuna	2.974,02	2,0	5.220,85	1,9	14.017,31	5,7	
R.-Sărat	1.028,79	0,7	7.457,28	2,6	5.688,22	2,3	
Roman	-	-	564,05	0,2	1.788,20	0,7	
Romanați	-	-	7.861,53	2,7	-	-	
Suceava	9.668,69	6,5	1.688,30	0,6	13.448,10	5,6	
Tecuciu	-	-	3.638,20	1,2	-	-	
Teleorman	-	-	5.096,98	1,8	-	-	
Tulcea	-	-	34.836,07	12,4	-	-	
Tutova	-	-	3.336,80	1,1	2.182,00	0,9	
Vaslui	-	-	1.431,02	0,5	3.463,36	1,4	
Vâlcea	7.687,83	5,2	13.287,84	4,7	20.050,03	8,2	
Vlașca	-	-	16.023,18	5,7	-	-	
Total	148.380,56	100,0	281.530,62	100	242.032,20	100,0	

După cum vedem Statul posedă cele mai multe rășinoase în județul Neamțu și anume: 72.880,06 Ha. din totalul de 148.380,56 Ha., ceea ce reprezintă un procent de 49,2 % adică aproape jumătate, după care urmează districtele Bacău cu 13,5 %, Muscel cu 7,7%, Suceava cu 6,5%, Vâlcea cu 5,2%, etc., iar cele mai puține în județul R.-Sărat cu 1.028 ha. sau 0,7%.

În Moldova numai în 4 județe, și anume în Neamț, Bacău, Suceava și Putna rășinoasele ocupă 104.774,98 Ha. sau 71,2%, pe când în restul celorlalte 9 districte nu se găsește câtuși de puțin, ci numai foioase.

În pădurile Statului din 9 județe și anume : Brăila, Ialomița, Ilfov, Mehedinți, Olt, Romanați, Teleorman, Vlașca și Dolj, lipsesc cu desăvârșire speciile reșinoase; cele 21,12 Ha. cari figurează în statistica pentru județul Dolj, sunt datorite repopulărilor artificiale, iar în restul celorlalte 8 districte rășinoasele ocupă numai 43.605,65 Ha. sau 28,8%, adică o suprafață cu aproape de 2,5 ori mai mică ca în Moldova.

În Dobrogea nu se află păduri naturale de rășinoase.

Masive populate cu una sau mai multe specii de stejar, în proporțiuni variabile bineînțeles, se găsesc în toate județele țării. Suprafața ocupată fiind de 281.530,62 Hectare ele reprezintă un procent de 30,8% din totalul pădurilor Statului.

În Moldova aceste specii acoper o întindere de 38.328,25 Ha. sau 13,1% , iar în Muntenia o suprafață de 200.439,16 Ha. care corespunde la un procent de 71,7%, pe când în Dobrogea 42.763,21 Ha. sau 15,2%. Coincidența ciudată: procentul alcătuit de speciile rășinoase în pădurile Statului din Moldova este aproximativ același cu cel ce reprezintă diferitele specii de stejar în Muntenia.

Condițiunile naturale pentru creșterea masivelor de stejar în Muntenia sunt, prin urmare, mult mai prielnice ca în Moldova, unde rășinoasele sunt mai abundente.

Dacă voim să cunoaștem în ce anume județe din România de dincoace de Milcov pădurile compuse de diferitele specii de stejar sunt mai numeroase, n'avem decât să consultăm datele din tabloul de mai sus, care ne arată că județul Mehedinți cu 8,3% stă în frunte, după cum urmează Doljiul cu 7,1%, Dâmbovița și Argeș fiecare cu câte 6,9%, Vlașca cu 5,7%, Prahova cu 4,9%, Vâlcea și Gorjiu fiecare cu câte 4,7%, în total așa, dar 8 județe din 17, în cari Statul posedă 137.926,59 Ha. sau un procent de 69%, dacă considerăm numai pădurile Statului de stejar din Muntenia și de 49,2% dacă ne raportăm la toate pădurile din România.

În Moldova județele Neamțu, Putna, Fălciu, Tecuciu, Tutova și Bacău ne dau cifra cea mai mare în păduri de stejar, aflătoare în stare pură ori amestecate și anume 27.199,98 Ha. sau un procent de 71%, dacă ne referim la întinderea pădurilor de stejar din Moldova, și de 9,3% dacă ne raportăm la suprafața ocupată de aceste păduri în întreaga țară.

Dintre cele 4 specii de stejar, cerul este foarte puțin apreciat din punctul de vedere al întrebuințării industriale.

Am arătat deja că în pădurile Statului din Moldova nu se află cer. Cele 26.676,46 Ha. constatate se găsesc numai în Muntenia și în provincia noastră transdanubiană.

Cel mai mult cer se află în județul Vlașca, și anume 6.632,75 Ha., sau 29,9% din întinderea corespunzătoare acestei specii, după care urmează județul Mehedinți cu 4.732,91 Ha. sau 17,7%, Dolj cu 2.926,64 Ha. sau 10,9% și Ilfov cu 2.298,91 Ha. sau 8,6%.

Aceste 4 județe posedă împreună 16.591,21 hectare sau 62,1% din total.

Fagul intră în compozițiunea pădurilor Statului într'o însemnată proporție, deși el lipsește aproape cu desăvârșire în Dobrogea, din 8 județe din Muntenia, precum și în județul Covurlui din Moldova. În 11 județe ale țării nu se găsește așa dar fag de loc.

În România de dincoace de Milcov se află 131.465,08 Ha. păduri de fag, întrecând, ca suprafață cu 20.897,96 Ha. pe cele din Moldova, unde întinderea acoperită de această specie este numai de 110.567,12 Ha. Patru sunt județele din Moldova în care fagul este foarte abundent. Acestea sunt: județele Neamțu, Bacău, Suceava și Putna, unde întinderea ocupată de fag în pădurile Statului este de 94.079,04 Ha. sau 38,9% din suma de 242.032,20 Ha.

În Muntenia în 6 județe și anume: în Muscel, Argeș, Gorj, Vâlcea, Buzău și Prahova, fagul reprezintă o suprafață de 116.151,43 Ha. sau 48%.

Pentru a ne da seama de modul cum diferitele specii lemnoase se asociază pentru a forma masive forestiere, am alcătuit următorul tablou, bazat pe datele obținute dela șefii de ocoale silvice, care ne-au servit pentru a determina coeficientul de distribuțiune al menționatei specii având în vedere suprafețele ce ocupă fiecare dintr'însele.

Mai înainte de a trage concluziunile necesare din conținutul acestui tablou trebuie să spunem că am considerat masivele ca fiind în stare pură, îndată ce proporțiunea unei specii oarecare trecea de $\frac{8}{10}$. Această normă am avut-o în vedere atât la pădurile de foioase cât și la cele de rășinoase.

Relativ la cele d'întâi trebuie însă să specificăm că am socotit ca masive pure și atunci când una sau chiar câte și patru speciile de stejar ca gorunul, stejarul pedunculat, gârnița și cerul constituiau împreună o proporție superioară de $\frac{8}{10}$; de aceeași regulă ne-am călăuzit și când a

fost vorba de speciile albe sau cu lemnul moale cari formează pădurile de baltă, zăvoaiele și ostroavele Dunării.

Așa fiind în totalul de 918.825,49 Ha, suprafața păduroasă fără goluri ce alcătuiește patrimoniul forestier al Statului, foioasele în stare pură, adică pădurile formate numai de fag, de anin, mesteacăn, salcâm, etc., sau numai de gorun, stejar pedunculat, cer și gărniță. Aceste din urmă putând fi asociate, ocupă o suprafață de 193.534,64 Ha, sau 21,1 %, rășinoasele în stare pură compuse numai de molid or numai de brad, ocupă o întindere de 9.041,78 Ha., sau aproape 1%.

Masive în cari foioasele sunt amestecate între dânsel Statul posedă 462.092,49 Ha. sau 50,3%, iar păduri în care foioasele intră în amestec cu rășinoasele 201.403,86 Ha. sau 21,9%, și în fine masive în care acest amestec este format de către speciile rășinoase între dânsel: 52.752,72 Ha. sau 5,7%.

Dacă adunăm însă pe aceste din urmă cu suprafața pădurilor pure de rășinoase, alcătuite fiecare de câte-o singură esență – (9.041,78 Ha.) – găsim un total de 61.794,50 Ha. ceea ce reprezintă un procent de 6,7%. Restul de 86.586,06 Ha. până la completarea totalui de 148.380,56 Ha. reșinoase ce posedă Statul se află în stare de amestec cu foioasele.

Mai înainte de a trage concluziunile necesare din conținutul acestui tablou trebuie să spunem că am considerat masivele ca fiind în stare pură, îndată ce proporțiunea unei specii oarecare trecea de $\frac{8}{10}$. Această normă am avut-o în vedere atât la pădurile de foioase cât și la cele de rășinoase.

Relativ la cele dintâi trebuie însă să specificăm că am socotit ca masive pure și atunci când una sau chiar câte și patru speciile de stejar ca gorunul, stejarul pedunculat, gărnița și cerul constituiau împreună o proporție superioară de $\frac{8}{10}$, de aceeași regulă ne-am călăuzit și când a fost vorba de speciile albe sau cu lemnul moale cari formează pădurile de baltă, zăvoaiele și ostroavele Dunării.

TABLOU No.9

JUDEȚUL	Suprafața păduroasă cu goluri tot	Suprafața cu golurilor	ÎN STARE PURĂ				IN STARE DE AMESTEC					
			FOIOASE		REȘINOASE		FOIOASE		FOIOASE CU REȘINOASE		REȘINOASE	
			Suprafața	SPECII	Suprafața	SPECII	Suprafața	SPECII	Suprafața	SPECII	Suprafața	SPECII
			HA	HA	HA	HA	HA	HA	HA	HA	HA	HA
Argeș	66.697,83	11.718,26	5.536,37	Fag, gorun, stejar pedunculat, și gârniță	333,28	Molid	34.811,13	Fag, gârniță, cer, gorun, stejar pedunculat, carpen, mesteacăn, frasin, teiu, etc.	14.228,79	Molid, brad, fag, carpen, frasin, ulm, etc.	40,00	Molid, brad
Bacău	62.868,97	5.006,37	2.885,00	Gorun, fag.	39,00	Brad	14.322,60	Fag, gorun, stejar pedunculat, frasin, carpen, mesteacăn, plop, etc.	35.751,23	Brad, molid, gorun, fag, mesteacăn, carpen, etc.	4.864,77	-
Botoșani	8.070,70	1.178,13	-	-	-	-	6.892,57	Stejar pedunculat, gorun, carpen, fag, mesteacăn, frasin, teiu, ulm, etc.	-	-	-	-
Brăila	6.557,03	127,13	6.429,90	Plop } Salcie } Gârniță } salcâm }	4.4 și -	-	0	-	-	-	-	-
Buzău	36.840,24	3.005,08	2.236,08	Plop } Salcie } Gorun, gârniță, stejar } pedunculat și frasin }	1.626, -	-	22.517,30	Gorun, stejar pedunculat, gârniță, fag, carpen, frasin, ulm, etc.	5.830,20	Brad, molid, fag, gorun, mesteacăn, carpen, etc.	3.251,58	Molid, brad.
Constanța	26.496,94	5.252,07	3.548,50	Plop } Salcie } Salcâm, gârniță }	3.248, -	-	17.716,37	Gârniță, cer, stejar pedunculat, carpen, frasin, etc.	-	-	-	-
Covurlui	6.220,53	2.249,64	2.898,49	Plop } Salcie } Gârniță }	91 -	-	1.072,40	Stejar pedunculat, carpen, ulm, teiu, frasin.	-	-	-	-
Dâmbovița	46.416,65	6.681,91	8.154,68	Plop } Salcie } Fag, gorun, stejar }	2.1 3.881,00	Molid	27.086,06	Fag, gorun, stejar pedunculat, cer, gârniță, mesteacăn, frasin, ulm, teiu, etc.	613,00	Molid, brad și fag	-	-

JUDEȚUL	Suprafața păduroasă cu goluri tot	Suprafața cu golurilor	ÎN STARE PURĂ				IN STARE DE AMESTEC							
			FOIOASE		REȘINOASE		FOIOASE		FOIOASE CU REȘINOASE		REȘINOASE			
			Suprafața	SPECII	Suprafața	SPECII	Suprafața	SPECII	Suprafața	SPECII	Suprafața	SPECII		
HA	HA	HA		HA		HA		HA		HA				
					pedunculat, cer, gârniță, anin.									
Dolj	39.622,40	10.629,03	26.826,37		Plop } Salcie } Stejar } pedunculat, cer, } gorun, gârniță, } teiu, salcâm, } frasin.	2.997	-	-	-	-	-	-	-	
Dorohoiu	5.119,20	782,00	253,80		Plop } Salcie } gorun }	9	-	-	-	-	-	-	-	
Fălciu	11.604,17	1.632,18	890,99		Plop } Salcie } Gorun, stejar } pedunculat și } cer.	719	-	-	-	-	-	-	-	
Gorjiu	45.634,53	4.885,79	12.381,70		Plop } Salcie } Salcâm, gârniță, } stejar } pedunculat.	1.5	-	-	19.151,83	Fag, mesteacăn, carpen, gorun, stejar pedunculat, cer, gârniță, teiu, ulm, frasin, etc.	8.555,16	Brad, molid, fag, gorun, cer, teiu, frasin, etc.	706,97	Molid, brad.
Ialomița	11.155,01	2.884,00	7.410,43		Plop } Salcie } Salcâm, gârniță, } stejar } pedunculat.	4.1	-	-	1.360,58	Stejar pedunculat, ulm, plop, salcie și diverse	-	-	-	-
Iași	17.466,20	1.349,27	287,79		Plop } Salcie } Stejar } pedunculat, } gârniță }	62	-	-	15.829,14	Gorun, stejar pedunculat, carpen, fag, teiu, frasin, ulm, plop și salcie	-	-	-	-
Ilfov	27.234,89	4.720,71	7.664,64		Plop } Salcie }	2,3	-	-	14.849,54	Carpen, stejar pedunculat, gârniță, cer, teiu,	-	-	-	-

JUDEȚUL	Suprafața păduroasă cu goluri cu tot HA	Suprafața golurilor HA	ÎN STARE PURĂ				IN STARE DE AMESTEC						
			FOIOASE		REȘINOASE		FOIOASE		FOIOASE CU REȘINOASE		REȘINOASE		
			Suprafața	SPECII	Suprafața	SPECII	Suprafața	SPECII	Suprafața	SPECII	Suprafața	SPECII	
			HA	HA	HA	HA	HA	HA	HA	HA	HA	HA	
				Stejar pedunculat, cer, gârniță, anin și teiu					frasin, ulm, plop, salcie, diverse				
Mehedinți	43.309,26	10.877,22	12.207,26	Plop } Salcie } Gorun. } Gârniță, } pedunculat } și } salcâm }	296	-	-	19.224,78	Fag, cer, stejar pedunculat, gârniță, gorun, teiu, frasin, diverse.	-	-	-	-
Muscel	73.437,81	13.586,45	4.704,50	Fag, gorun	3.403,00	Molid	40.674,34	Fag, gorun, stejar pedunculat, salcâm, anin, plop, salcie, diverse	9.515,44	Molid, brad, fag, gorun, carpen, mesteacăn, etc.	1.554,00	Molid, brad.	
Neamțu	147.654,35	9.530,50	1.691,00	Gorun, gârniță, stejar pedunculat, fag, mesteacăn	-	-	11.179,22	Fag, carpen, gorun, stejar pedunculat, gârniță, frasin, ulm, salcâm, etc.	88.714,63	Melez, molid, brad, pin, fag, gorun, gârniță, mesteacăn, carpen, etc.	36.589,00	Molid, brad.	
Olt	11.470,08	3.127,88	6.618,87	Plop } Salcie } Gorun, gârniță, cer, } stejar } pedunculat }	43,	-	-	1.724,24	Gorun, stejar pedunculat, cer, gârniță, carpen, frasin, ulm, anin, plop, salcie, etc.	-	-	-	
Prahova	42.122,79	6.800,93	22.490,79	Fag, gorun, gârniță, stejar pedunculat	-	-	10.658,07	Fag, carpen, gorun, stejar pedunculat, cer, gârniță, frasin, teiu, ulm, plop, etc.	2.104,00	Brad, molid, melez.	-	-	
Putna	80.122,18	2.265,18	4.320,50	Plop } Salcie } Gorun, fag. }	300	37,00	Brad	15.248,90	Gorun, stejar pedunculat, gârniță, fag, carpen, ulm, etc.	7.641,50	Fag, gorun, molid	-	-
					341								

JUDEȚUL	Suprafața păduroasă cu goluri tot	Suprafața cu golurilor	ÎN STARE PURĂ				IN STARE DE AMESTEC					
			FOIOASE		REȘINOASE		FOIOASE		FOIOASE CU REȘINOASE		REȘINOASE	
			Suprafața		Suprafața		Suprafața		Suprafața		Suprafața	
			HA	HA	HA	SPECII	HA	SPECII	HA	SPECII	HA	SPECII
R.-Sărat	18.802,20	2.634,87	3.833,34	Plop Salcie Gorun, stejar pedunculat, cer, ulm, salcâm	-	-	12.166,04	Gorun, stejar pedunculat, gârniță, carpen, fag, etc.	508,00	Brad, carpen, gorun	fag, -	-
Roman	6.451,00	744,00	-	-	-	-	5.716,00	Fag, carpen, gorun, teiu, frasin, plop, salcie, etc.	-	-	-	-
Romanați	14.233,39	3.342,11	7.900,42	Plop } Salcie } 1.3 Stejar pedunculat, cer, gârniță, salcâm	-	-	2.944,46	Cer, gârniță, ulm, teiu, frasin, etc.	-	-	-	-
Suceava	34.776,20	2.558,00	-	-	-	-	8.723,00	Stejar pedunculat, fag, mesteacăn, anin, carpen, plop și salcie	19.745,29	Molid, brad, fag, carpen, gorun	3.750,00	Molid, brad.
Tecuciu	10.580,00	1.261,00	2.425,00	Plop } Salcie } 625 Gârniță, stejar pedunculat, fag, ulm.	-	-	6.874	Fag, carpen, stejar pedunculat, gârniță, ulm, frasin, plop, salcie	-	-	-	-
Teleorman	12.541,50	2.611,73	4.188,25	Plop } Salcie } 1.6 Cer, gârniță, stejar pedunculat.	-	-	4.741,58	Cer, gârniță, frasin, ulm, stejar pedunculat, carpen, etc.	-	-	-	-
Tulcea	98.512,78	11.619,84	5.117,60	Plop } Salcie } 2.9 Stejar pedunculat, gârniță	-	-	63.075,34	Carpen, stejar pedunculat, gârniță, cer, frasin, ulm, diverse.	-	-	-	-
Tutova	11.643,00	2.000,21	1.563,00	Stejar pedunculat	-	-	8.056,00	Fag, carpen, gorun, stejar pedunculat, teiu,	-	-	-	-

Așa fiind în totalul de 918.825,49 Ha, suprafață păduroasă fără goluri ce alcătuiește patrimoniul forestier al Statului, foioasele în stare pură, adică pădurile formate numai de fag, de anin, mestecăn, salcâm, etc., sau numai de gorun, stejar pedunculat, cer și gârniță, aceste din urmă putând fi asociate, ocupă o suprafață de 193.534,64 Ha, sau 21,1%, rășinoasele în stare pură compuse numai de molid or numai de brad, ocupă o întindere de 9.041,78 Ha, sau aproape 1%.

Masive în cari foioasele sunt amestecate între dânsule Statul posedă 462.092,49 Ha sau 50,3% iar păduri în care foioasele intră în amestec cu rășinoasele 201.403,86 Ha sau 21,9%, și în fine masive în care acest amestec este format de către speciile rășinoase între dânsule: 52.752,72 Ha sau 5,7%.

Dacă adunăm însă pe aceste din urmă cu suprafața pădurilor pure de rășinoase, alcătuite fiecare de câte-o singură esență — (9.041,78 Ha) — găsim un total de 61.794,50 Ha. Ceea ce reprezintă un procent de 6,7%. Restul de 86.586,06 Ha până la completarea totalului de 148.380,50 Ha rășinoase ce posedă Statul se află în stare de amestec cu foioasele.

Regim și metode de tratament

Regenerarea masivelor se poate face prin sămânță, prin lăstari, sau prin lăstari și prin sămânță.

Distingem așa dar 3 regime: al codrului, al crângului simplu și al crângului compus.

În fiecare din aceste regime, după procedurile întrebuițate pentru a asigura regenerațiunea pădurilor și pentru a conduce arboretele până la epoca exploatabilității lor, deosebim, mai multe metode de tratament.

În pădurile Statului s-a exploatat în *crâng simplu* o suprafață de 70.210,54 Ha sau 33,6%, din întreaga întindere tăiată până la 1 Aprilie 1905 (208.451,08 Ha), și anume:

36.584,9 Ha până la 1899, ceea revine la 17,5%

33.636 Ha în perioada 1899 - 1090, revine la 16,1%

70210,54 Ha în total.

Acest tratament s'a aplicat în zăvoaie, în pădurile de baltă, în cele din ostroavele Dunării mai cu seamă, compuse de specii moi, ca plopul, salcia, etc., precum și în cele constituite de cer, de gârniță sau de stejar pedunculat aflate în regiunea șesurilor, cari masive în tinerețe au servit ca islazuri pentru vite, cari au fost adeseori incendiate și bântuite de delict, ceea ce ne explică pentru ce mare parte din arborii ce le compun se prezintă actualmente cu tulpini vicioase, cu scorburi și umflături la baza trunchiurilor și pentru ce lemnul lor intră de timpuriu în descompunere, fapt care contribuie să nu poată fi conduse la etăți înaintate.

Revoluția ce se adoptă în pădurile din ostroavele Dunării este de ordinar de 3 sau 5 ani, după cum ținta principală este de a obține mai multe nuiele pentru îngrăditul gardurilor, or lemne pentru foc necesare populațiunii din comunele rurale din partea locului.

De oarece însă uneori atari păduri, din diferite împrejurări, nu se pot vinde în totdeauna la primele licitații, intervalul ce separă trecerea a 2 tăieri consecutive pe acelaș loc este mai mare, astfel că adesea ori masivele în chestiune, când vin în rând de exploatare, sunt mai bătrâne decât termenul revoluțiunilor normale.

Utilizarea crângului simplu în pădurile compuse de diferitele specii de stejar, cari după cum am arătat mai sus, au avut să sufere din cauza acțiunii rău făcătoare fie din partea oamenilor, fie a vitelor, or a agenților naturali a fost considerată ca o necesitate culturală. Ele trebuind a fi tăiate la vârste tinere nu pot produce decât lemne pentru foc.

Revoluțiunea prescrisă pentru aceste din urmă masive a fost de obicei de 40 ani. Adeseori însă s-a recurs la revoluțiuni tranzitorii, mai scurte decât cele normale, și anume totdeauna alunei când există motive temeinice că o întârziere în exploatare ar fi fost dăunătoare bunei calități a materialului lemnos.

În urma îmbunătățirii vegetațiunii și a compozițiunii pădurilor în chestiune prin completarea golurilor, prin introducerea de specii prețioase și prin înlocuirea tulpinilor vicioase, se va putea

adopta și alte modalități de tratament mai conforme cu natura și scopul principal al proprietarului respectiv, care, ca reprezentant al intereselor generale, este dator a îndruma producțiunea pădurilor Statului în spre dobândirea lemnului de mari dimensiuni.

In crâng compus s-a exploatat o întindere de 71.226,88 Ha ceea ce reprezintă un procent de 34,1%, adică numai cu 0,5% mai mare ca cel al crângului simplu.

Din actualele date statistice rezultă că până la 1899 s-a tăiat 57.713,39 Ha sau 27,6% iar de atunci și până la 23 Aprilie 1905.....13.513,49 Ha sau 6,5%:

Total 71.226,88 Ha sau 34,1%

Cu alte cuvinte în ultimii 6 ani s'a exploatat o întindere cu mult mai mică în crâng compus ca în crâng simplu.

De oarece întrebuințarea crângului compus n'a dat pretutindeni rezultate tocmai bune, se produce mai mult lemn de industrie decât de construcție, în pădurile de foioase se dă din ce în ce mai multă precădere regimului codrului.

Numărul arborilor de rezervă ce s'a oprit la unitatea de suprafață în pădurile Statului, tratate în crâng compus, a variat după vremuri foarte mult.

Astfel în România de dincolo de Milcov prin art. 1 și 2 din Pravila din 1843 pentru cruțarea pădurilor după moșiile mănăstirești și altele, se prevedea că:

- a) Pădurile Mitropoliei și a Episcopiiilor.
- b) Acelea a mănăstirilor pământești și acelea închinat părților de jos.
- c) Acelea aflătoare pe moșiile afierosite obșteștilor așezământuri.
- d) Acelea aflătoare pe moșia Ocnelor și
- e) Acelea de pe moșiile episcopisite în câtă vreme s'ar află sub episcopie și în cât n'ar jigni art.

50 din Pravila despre episcopie din anul 1840, —

În termen de 4 ani se vor împărți într'un număr de parcheturi regulatei după cum urmează:

a) La pădurile de stejar sau de brad or amestecate cu alte soiuri de lemn în proporție foarte mică pe fieștecare moșie nu vor putea cuprinde mai puțin de optzeci parcheturi.

b) Pădurile de alte soiuri de lemne se vor împărți în 40 parcheturi.

În fiecare an se va tăia câte un parchet, adică a 80 sau a 40-a parte după speciile ce compunea pădurea, oprindu-se câte un arbore la fieștecare prăjină de loc din copacii cei tineri și mai drepți și în d'opotrivă rărimă.

Acest procedeu adică al crângului cu 80 arbori de rezervă la falce s-a aplicat mult timp în pădurile de stejar și de specii rășinoase din Moldova, chiar după secularizarea averilor monastirești de către Stat, care a avut loc în anul 1859.

În Muntenia, în pădurile de foioase aflătoare în regiunea de câmpie și de coline tratate cu crâng cu rezerve, s'a oprit multă vreme câte 40 arbori la pogon sau 80 la hectar, iar numărul parchetelor în care s'a împărțit pădurile au fost de 40, revoluțiunea adoptată având aceeași durată.

Printr'o practică de mai mulți ani dovedindu-se că acest număr de rezerve era neîndestulător pentru scopul urmărit, s-a luat măsuri pentru multiplicarea lor.

Deși rezultatul de astădată a fost mai bun, totuși s'a căpătat convingerea că nu este bine de a se generaliza aplicațiunea crângului compus în România, deoarece nu toate pădurile de foioase sunt pregătite pentru un asemenea tratament.

Prin instrucțiunile ministeriale din 1893 s'a dispozat în adevăr că în toate pădurile mai mari de 300 Ha să se aplice regimul codrului.

În acest din urmă regim distingem trei tratamente: codrul regulat sau al însămânțărilor naturale și răriturilor periodice, codrul cu tăieri rase și codrul grădinărit.

Codrul regulat în pădurile Statului s'a aplicat pe o suprafață de 9.382,68 Ha ceea ce revine la 4,5% din întreaga întindere exploatată și anume:

Până la 1899.....4.635,73 Ha sau 2,2%

De la 1899 până la 23 Aprilie 1905.....4.746,95 Ha sau 2,3%

Total...9.382,68 Ha sau 4,5%

Cu alte vorbe în ultimii 6 ani codrul regulat reprezintă un acelaș procent ca cel corespunzător întregei perioade anterioare anului 1899.

Acest reviriment în favoarea modalității de tratament în cheștiune, nu poate fi decât prielnic pentru bunul viitor al pădurilor.

În Codru cu tăieri rase s'a exploatat o întindere păduroasă de 9.673,98 Ha sau 4.7%, din care:

Până la 1899 5.532,35 Ha

În periodul 1899—1905.....4.141,93 Ha

Total 9.673,68 Ha

Acest tratament s'a aplicat exclusiv în pădurile de rășinoase din regiunea de munte, foarte depărtate de centrele de populațiune cari, spre a putea fi puse în valoare, necesitau capitale însemnate pentru construcțiuni de mijloace de transport, instalațiuni de debit, etc.

Regenerarea acestor păduri se face mai mult prin repopulări artificiale: însămânțări și plantațiuni.

În codru grădinarit s'a exploatat în total 48.490,87 hectare sau 23,1 % și anume:

Până la 1899..19.014,63 Ha sau 9,1% din care s-au extras 458.030 arb. sau 24 arb. la Ha, iar în periodul

1899—1905...29.476,24 Ha sau 14,0% din care s-au vândut 573.351 arb. sau 19,4 arb. la Ha.

Total.....48.490,87 Ha sau 23,1% din care s-au vândut 1.031.381 arb. sau 21,3 arbori la unitatea de suprafață în termen mediu.

Dacă exploatările grădinarite au fost așa de intensive, aceasta trebuie atribuit și faptului că era nevoie de a se pune la dispozițiunea antreprenorilor cantități mai mari de material lemnos exploatabil, localizat pe suprafețe nu tocmai întinse, căci numai astfel exploatațiunea devenea rentabilă și se putea amortiza însemnatele cheltuieli ocazionate pentru înjgheizarea unei întreprinderi forestiere de o importanță oarecare.

Ministerul Domeniilor a luat deja cuvenitele dispozițiuni ca de aci înainte tăierile să nu depășească posibilitatea normală a pădurilor și acolo unde exploatările au întrecut prea mult forțele de producțiune ale solului, ele să se restrângă în așa măsură ca capitalul normal de exploatare să poată fi pretutindeni reconstituit.

Recapitulând datele de mai sus constatăm că până la 1 Aprilie 1905 s'a exploatat:

În crâng simplu..... 70.210,54 Ha sau 33,6%

În crâng compus..... 71.226,88 Ha sau 34,1%

În codru regulat..... 9.382,68 Ha sau 4,5%

În codru cu tăieri rase9.673,98 Ha sau 4,7%

În codru grădinarit..... 48.490,87 Ha sau 23,1%

Total...208.984,95 Ha sau 100%

Suprafața tăiată așa dar până la 1 Aprilie 1905 a fost de.... 208.984,95 Ha..

La care adăogându-se restul pădurii, neexploatătă încă, de 709.840.54 Ha

Obținem totalul de.....918.825,49 hectare

Exprimat aceasta în procente însemnează că întinderea exploatătă din pădurile Statului până în data de mai sus reprezintă proporțiunea de 22,7%, iar restul pădurii de 77,3%.

Dacă vrem să știm cât s'a tăiat până în 1899 și cât în perioada ultimă 1899—1905, din datele în cheștiune rezultă:

Suprafața exploatătă până la 1899 a fost de.....123.480,49 Ha.

Suprafața exploatătă de la 1899—1905 a fost de.... 85.504,40 Ha.

Total..... 208.984,95 Ha.

Cu alte cuvinte întinderea totală exploatătă până la data întocmirii primei noastre statistice forestiere ne dă un procent de 59% iar în cei 6 ani din urmă, de 41%.

Exploatările pe o scară mai întinsă efectuate în ultimul timp se datoresc în prima linie vânzărilor extraordinare cari s'au făcut după cunoscuta criză agricolă și financiară din 1899—1900.

Suprafața pădurilor neexploatate încă este cu mult mai mare (709.840,51 Ha.) ca cea obținută cu ocaziunea statistice forestiere din 1899 când s-a găsit numai de 322.560 Ha. Diferința de 387.280,54 Ha în realitate este numai aparentă.

În adevăr, la 1899 în cifra de 599.084 Ha trecută în coloana respectivă a tabloului recapitulativ la finele statistice în chestiune nu se coprindea numai întinderea exploatată, ci și cea netăiată încă, dar care făcea parte din porțiunile de pădure destinate a veni în curs de exploatare.

Am crezut preferabil de a separa suprafața exploatată de fapt până la 1 Aprilie 1905 de restul pădurii, indiferent dacă acesta din urmă făcea or nu parte din pădurile în curs de exploatare.

Suntem datori totuși a face cunoscut că situația noastră forestieră, dacă considerăm numai pădurile Statului, nu este așa de satisfăcătoare după cum s-ar părea la prima vedere, de oarece în suprafața de 709.840,54 Ha se cuprinde mai întâi cele 242.032,20 Ha păduri de fag, cari numai în ultimul timp a început în parte a fi puse în valoare, după aceea o porțiune însemnată din cele 20.867 Ha cari fac parte din pădurile de rășinoase deja vândute pe termeni lungi de 1—10, 1—15 și 1—20 ani, după cum se prevede în tabloul No. 10, dar neexploatate încă, precum și o mulțime de păduri de stejar, cer și gârniță, a căror existență se datorește opririi pășunatului în așa numitele crânguri și tufărișuri, cari până mai acum 10 - 20 ani, în puterea contractelor de arendarea moșiilor pe care se aflau situate, constituiau o parte din islazurile vitelor locuitorilor din satele vecine.

Aceste păduri multă vreme de aici înainte neputând produce decât lemne pentru foc, n-au decât o mică valoare economică.

Oricum ar fi în pădurile Statului comparativ cu cele ale celorlalți proprietari, se află încă un stock însemnat de material lemnos, care se va cunoaște în mod precis atunci când se va termina cu amenajarea lor.

Odată ce știm cât s-a tăiat până acum și cât a mai rămas, este interesant a cunoaște în cari anume județe exploatarea au avut loc pe o scară mai mare și unde elești au fost mai restrânse atât până la 1899, cât și de atunci încoace.

După calculul făcut rezultă că dacă avem în vedere tăierile practicate înaintea anului 1899, cea mai mare întindere s-a exploatat din județul Neamțu, și anume 21.766,79 hectare, ceea ce reprezintă un procent de 17,6% din totalul de 123.480,49 Ha tăiate în întreaga țară până în acest an, sau 15,7% din întinderea pădurilor Statului aflătoare în acest județ.

Urmează apoi județul Bacău cu 8.355,94 ha, ceea ce revine la 6,8% din totalul exploatat, sau la 14,4% din suprafața pădurilor Statului din acest județ, după cum aceasta se poate vede din tabloul No. 11.

Această sumă reprezintă 70% din totalul suprafeței exploatată și 18,7 % din întinderea pădurilor Statului aflătoare în aceste județe.

Restul celorlalte 20 districte ne dau, toate la un loc, un procent de 30%.

Din aceste din urmă pădurile au fost mai cruțate până în 1899, în:

Județul Gorjiu cu.....	590,01	Ha	exploatate sau	0,5	la %
Județul Argeș cu.....	602,39	Ha	exploatate sau	0,5	la %
Județul Covurluii cu.....	997,10	Ha	exploatate sau	0,8	la %
Județul Ialomița cu	997,52	Ha	exploatate sau	0,8	la %

Dacă județele Tulcea și Constanța nu figurează cu nici o întindere exploatată, aceasta provin din faptul că tăierile pădurilor din aceste 2 districte, până în 1899 au conzistat din extracțiuni neregulate de arbori făcute pe suprafețe nedeterminate.

În restul celorlalte 14 districte întinderea exploatată variază de la 1383 Ha. 47 arii (Județul Olt), la 3874 Ha. (Județul Suceava).

TABLOU No. 10.
PE PĂDURILE DE REȘINOASE VÂNDUTE SPRE EXPLOATARE ÎN MOD RAS

Numirea Pădurei	Județul	Periodul de vânzare și a anilor de exploatare	Suprafețe				Prețul Vânzării			
			Vândute		De exploatat anual		Pe hectar		Total	
			Hectare	M.P.	Hectare	M.P.	Lei	H	Lei	H
Bogdănești-Râșca	Suceava	1-20 maxim. - 1904-1924 1-10 minim. - 1904-1914	2.123	-	Minim 106 Maxim 212	1.500 3.000	655	-	1.390.563	-
Buhalnița	Neamț	1-15 maxim. - 1904-1919 1-10 minim. - 1904-1914	1.343	7.300	Minim 89 Maxim 134	5.820 3.730	1478	-	1.986.032	95
Lucăceștii-Schitul Frumoasa, Seria Isvorul Alb (Asău)	Bacău	1-20 maxim. - 1904-1924 1-10 minim. - 1904-1914	4.853	7.720	Minim 242 Maxim 485	6.800 3.600	506	-	2.456.008	65
Mănăstirea-Cășin	Bacău	1-20 maxim. - 1904-1924 1-10 minim. - 1904-1914	3.447	-	Minim 172 Maxim 344	3.500 7.000	521	-	1.795.887	-
Musa-Mică	Buzău	1-16 - 1905-1921	1.919	5.300	122	1.500	1025	-	1.967.523	55
Soveja	Putna	1-20 maxim. - 1905-1925 1-10 minim. - 1905-1915	2.345	6.800	Minim 117 Maxim 234	2.500 5.000	615	-	1.442.593	20
Tarcău	Neamț	1-20 maxim. - 1902-1922 1-10 minim. - 1902-1912	4.834	3.300	Minim 241 Maxim 483	7.150 4.300	470 355 157,32		1.657.111	13
Schitul Frumoasa, seria Taslăul Sărat	Bacău	1-8 - 1902-1910	388	-	48	5000	441	50	171.436	52
Zanoaga	Dâmbovița	1-10 - 1906-1916	490	-	49	6.000	2117	17	1.037.836	90
Total			20.867	4.146						

Tablou No. 11

No. curent	Numirea Județelor	Întinderea exploatată	La % din totalul suprafeței exploatată	La % din întinderea pădurilor Statului din Județ
		Hectare		
1	Neamțu	21.766,79	17,6	15,7
2	Bacău	8.355,94	6,8	14,4
3	Dâmbovița	7.980,41	6,5	20,1
4	Prahova	7.601,86	6,2	22,6
5	Ilfov	6.307,81	5,1	28,4
6	Vlașca	5.861,09	4,7	22,2
7	Doljiu	5.728,91	4,6	19,7
8	Teleorman	5.097,88	4,1	57,0
9	Putna	4.893,39	3,9	17,9
10	Fălciu	4.447,23	3,7	44,5
11	Mehedinți	4.177,92	3,4	13,2
12	Buzău	4.169,71	3,4	12,3
Total		86.388,94	70%	

Dacă ne referim însă numai la suprafețele exploatate de la 1899 - 1905 obținem altă ordine de clarificare cu privire la cele 16 județe unde tăierile s-a practicat pe o scară mai mare. Astfel județul Neamțu cu 20.007,40 Ha sau 23,5% din totalul de 85.504,46 Ha ce s-au tăiat de la 1899 - 1905 sau cu 14,4% din întinderea pădurilor Statului din acest județ, ține primul loc, după cum se vede în următorul tablou:

Tablou No. 12

No. curent	Numirea Județelor	Suprafață exploatată	La % din totalul exploatat	La % din suprafața pădurilor din Județ
		Hectare		
1	Neamțu	20007,40	23,5	14,4
2	Argeș	6618,39	7,7	12,0
3	Vlașca	4890,09	5,7	18,6
4	Doljiu	4003,18	4,7	13,8
5	Ilfov	3620,95	4,2	16,0
6	Dâmbovița	3430,89	4,1	8,6
7	Ialomița	2963,49	3,4	35,6
8	Bacău	2935,08	3,4	5,0
9	Constanța	2853,07	3,3	13,4
10	Prahova	2759,04	3,2	8,2
11	Suceava	2573,44	3,0	7,9
12	Muscel	2533,55	2,9	4,2
13	Brăila	2457,59	2,8	38,2
14	Mehedinți	2405,99	2,9	7,6
15	Vâlcea	2199,95	2,6	4,8
16	Tulcea	2126,15	2,6	2,4
Total		68378,25	80%	

Această sumă, reprezintă 80% din suprafața tăiată în timp de 6 ani, (1899 - 1905) în pădurile Statului din întreaga țară, sau 12,2% din întinderea pădurilor aflătoare în județele de mai sus.

Dacă însă considerăm suprafața totală exploatată până la 1 Aprilie 1905, în care intră și pădurile tăiate până în anul 1899, succesiunea județelor, în ordinea lor de importanță, este cea prevăzută în următorul tablou:

Tablou No.13

No. curent	Numirea Județului	Suprafața totală a pădurilor Statului fără Goluri	Suprafața exploatată până la 1905	La % din totalul suprafeței exploatată	La % din suprafața pădurilor Statului din județ
1	Neamțu	138.123,85	41.774,19	20,0	30,2
2	Dâmbovița	39734,7	11411,30	5,5	28,7
3	Bacău	57892,60	11291,02	5,4	19,5
4	Vlașca	20.352,23	10.751,18	5,1	40,8
5	Prahova	32.252,82	10.360,90	4,9	30,7
6	Ilfov	22.614,18	9.928,76	4,7	44,4
7	Doljiu	28.993,37	9.732,09	4,6	33,7
8	Argeș	54.979,57	7.220,78	3,5	13,1
9	Teleorman	8.929,84	7.091,34	3,4	79,4
10	Mehedinți	31.432,04	6.583,91	3,1	20,9
11	Suceava	32.218,29	6.447,44	3,1	20,0
12	Putna	27.257,—	5.857,94	2,8	21,5
13	Fălciu	9.971,99	5.818,11	2,7	68,3
14	Buzău	33.835,16	5.483,82	2,5	16,2
15	Iași	16.116,93	5.029,15	2,4	31,2
16	Muscel	59.851,36	4.407,31	2,1	7,1
17	Brăila	6.429,90	4.395,99	2,1	68,3
18	Romanați	10.913,88	4.230,49	2,1	38,7
19	R.-Sărat	16.507,38	4.139,26	2,0	25,0
20	Vâlcea	45.350,15	4.088,49	2,0	8,6
21	Ialomița	8.771,01	3.961,01	1,9	47,6
22	Tutova	9.579,—	3.966,42	1,9	41,3
23	Tecuciu	9.299,—	3.136,—	1,6	33,7
24	Vasluiu	9.032,88	2.936,63	1,5	32,5
25	Constanța	21.204,87	2.853,67	1,4	13,4
26	Roman	5.716,—	2.746,20	1,3	48,0
27	Olt	8.343,11	2.746,55	1,3	32,9
28	Botoșani	6.892,57	2.604,88	1,3	37,7
29	Dorohoiu	4.337,20	2.526,86	1,2	58,2
30	Tulcea	88.192,94	2.126,15	1,0	2,4
31	Covurluiu	3.970,89	1.803,16	0,9	45,4
32	Gorjiu	40.798,74	1.444,05	0,7	3,5
Total		918.825,49	208.984,95	100	

Este interesant afară de aceasta de a cunoaște clasificarea județelor dacă avem în vedere suprafețele pădurilor neexploatate încă:

În scopul acesta am întocmit tabloul ce urmează:

No. curent	Numirea județului	Suprafața neexploată	La % din suprafața pădurilor neexploatate	La % din suprafața pădurilor din județ
1	Neamțu	96.349,66	13,6	69,7
2	Tulcea	86.006,79	12,1	97,6
3	Muscel	55.444,05	7,8	92,8
4	Argeș	47.758,79	6,8	86,8
5	Bacău	46.571,58	6,5	80,5

6	Vâlcea	41.261,66	5,8	91,3
7	Gorjiu	39.254,69	5,5	96,2
8	Buzău	28.351,34	4,0	83,7
9	Dâmbovița	28.323,44	4,0	71,3
10	Suceava	25.770,85	3,5	79,9
11	Prahova	24.991,92	3,4	69,2
12	Mehedinți	24.848,13	3,4	79,0
13	Putna	21.399,06	3,0	78,5
14	Dolj	19.261,28	2,7	86,4
15	Constanța	18.411,20	2,5	86,5
16	Vlașca	15.601,05	2,4	59,2
17	Ilfov	12.585,42	1,8	55,5
18	R. Sărat	12.368,12	1,7	74,8
19	Iași	11.087,78	1,5	68,6
20	Romanesti	6.683,39	1,0	61,2
21	Tecuciu	6.163,—	0,9	66,2
22	Vasluiu	6.096,35	0,9	67,4
23	Tutova	5.622,58	0,8	58,6
24	Olt	5.596,56	0,7	67,0
25	Ialomița	4.810,-	0,7	52,3
26	Botoșani	4.287,69	0,6	62,2
27	Fălciu	4.158,88	0,6	41,6
28	Roman	2.969,30	0,5	51,9
29	Covurluiu	2.167,73	0,4	54,6
30	Brăila	2.033,91	0,4	31,6
31	Teleorman	1.838,50	0,3	20,5
32	Dorohoiu	1.810,34	0,3	41,7
Total		709.840,54	100	

Numărul total al pădurilor Statului este 1.169.

Față cu statistica din 1899 constatăm un spor de 47 păduri. Aceasta provine din cauză că unele masive au fost trecute atunci ca trupuri făcând parte din complexele forestiere vecine.

Singură pădurea de pe munții Nehoiașu din județul Buzău a intrat în posesiunea Statului ca avere părăsită și fără stăpân.

Județele în care Statul posedă cel mai mic număr de păduri sunt Dorohoiul și Botoșanii, fiecare cu câte 11 păduri, Covurluiul cu 12 și Fălciu cu 14, iar cel mai mare în județul Dâmbovița cu 75 după care urmează districtul Prahova cu 72 păduri.

După numărul pădurilor ce Statul posedă în diferite județe, putem face următoarea clasificățiune:

Nr. curent	Județul	No. Pădurilor Statului din județ	La % din total
1	Argeș	52	4,4
2	Bacău	21	1,8
3	Botoșani	11	0,9
4	Brăila	18	1,5
5	Buzău	71	6,0
6	Constanța	64	5,5
7	Covurluiu	12	1,0
8	Dâmbovița	76	6,5
9	Doljiu	57	4,8

10	Dorohoiu	11	0,9
11	Fâlciu	14	1,2
12	Gorjiu	33	2,8
13	Ialomița	34	2,9
14	Iași	27	2,3
	Report	501	42,5
	De raportat	501	42,5
15	Ilfov	55	4,8
16	Mehedinți	54	4,6
17	Muscel	57	4,8
18	Neamțu	37	3,2
19	Olt	28	2,4
20	Prahova	76	6,5
21	Putna	23	1,9
22	R.-Sărat	39	3,5
23	Roman	14	1,3
24	Romanați	42	3,8
25	Suceava	15	1,3
26	Teouciu	15	1,3
27	Teleorman	27	2,3
28	Tulcea	54	4,6
29	Tutova	18	1,5
30	Vasluiu	19	1,6
31	Vâlcea	52	4,4
32	Vlașca	43	3,7
Total		1169	100